

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2016/300 al Consiliului din 29 februarie 2016 de stabilire a regimului financiar al persoanelor care ocupă o funcție publică de rang înalt în cadrul UE** 1
- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2016/301 al Comisiei din 30 noiembrie 2015 de completare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru aprobarea și publicarea prospectului și diseminarea comunicărilor cu caracter promoțional și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 809/2004 al Comisiei ⁽¹⁾** 13
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/302 al Comisiei din 25 februarie 2016 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată** 21
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/303 al Comisiei din 1 martie 2016 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Pane Toscano (DOP)]** 24
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/304 al Comisiei din 2 martie 2016 de înregistrare a unei denumiri în Registrul specialităților tradiționale garantate [Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (STG)]** 28
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/305 al Comisiei din 3 martie 2016 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 37/2010 în ceea ce privește substanța „gentamicină” ⁽¹⁾** 35
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/306 al Comisiei din 3 martie 2016 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1283/2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite accesorii de țevărie, din fier sau oțel, originare din Republica Coreea și din Malaysia în urma unei revizuirii intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului** 38
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/307 al Comisiei din 3 martie 2016 de modificare pentru a 243-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu rețeaua Al-Qaida** 45

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/308 al Comisiei din 3 martie 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 48

DECIZII

- ★ Decizia delegată (UE) 2016/309 a Comisiei din 26 noiembrie 2015 privind echivalența regimului de supraveghere pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare aflate în vigoare în Bermuda cu regimul stabilit în Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Deciziei delegate (UE) 2015/2290 a Comisiei 50
- ★ Decizia delegată (UE) 2016/310 a Comisiei din 26 noiembrie 2015 privind echivalența regimului de solvabilitate pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare aflate în vigoare în Japonia cu regimul stabilit în Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului 55

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2016/300 AL CONSILIULUI

din 29 februarie 2016

de stabilire a regimului financiar al persoanelor care ocupă o funcție publică de rang înalt în cadrul UE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 243 și articolul 286 alineatul (7),

întrucât:

- (1) Este de competența Consiliului să stabilească salariile, indemnizațiile și pensiile persoanelor care ocupă o funcție publică de rang înalt în cadrul UE („persoane care ocupă o funcție publică”), inclusiv ale președintelui Consiliului European ⁽¹⁾, ale președintelui și membrilor Comisiei ⁽²⁾, ale Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate ⁽³⁾, ale președinților, ale judecătorilor, ale avocaților generali și ale grefierilor Curții de Justiție a Uniunii Europene ⁽⁴⁾, ale președintelui și ale membrilor Curții de Conturi ⁽⁵⁾ și ale Secretarului General al Consiliului ⁽⁶⁾, precum și orice altă plată care substituie o remunerație.
- (2) Este oportun ca retribuțiile și alte prestații acordate persoanelor care ocupă funcții publice să reflecte responsabilitățile lor ridicate și, prin urmare, respectivele retribuții și alte prestații pot fi diferite de cele prevăzute în Statutul funcționarilor Uniunii Europene („Statutul funcționarilor”).
- (3) Cu toate acestea, sunt necesare o serie de ajustări ale retribuțiilor și ale altor prestații acordate în prezent persoanelor care ocupă funcții publice, pentru a reflecta evoluțiile instituționale din Uniune și pentru modernizarea structurii regimului financiar, în special prin reflectarea, după caz, a modificărilor introduse prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ („Statutul funcționarilor”). Având în vedere reformele la Statutul funcționarilor, ar trebui aduse o serie de modificări Regulamentului nr. 422/67/CEE, nr. 5/67/Euratom. În mod similar, Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 2290/77 ⁽⁸⁾ ar trebui, de asemenea, actualizat pentru a ține seama de reformele la Statutul funcționarilor. Având în vedere numărul de modificări substanțiale la ambele regulamente, Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 2290/77

⁽¹⁾ Decizia 2009/909/UE a Consiliului din 1 decembrie 2009 de stabilire a condițiilor de angajare a președintelui Consiliului European (JO L 322, 9.12.2009, p. 35).

⁽²⁾ Regulamentul nr. 422/67/CEE, nr. 5/67/Euratom al Consiliului din 25 iulie 1967 de stabilire a regimului financiar al președintelui și membrilor Comisiei, al președintelui, judecătorilor, avocaților generali și grefierului Curții de Justiție, al președintelui, membrilor și grefierului Tribunalului, precum și al președintelui, membrilor și grefierului Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (JO L 187, 8.8.1967, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 2009/910/UE a Consiliului din 1 decembrie 2009 de stabilire a condițiilor de angajare a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (JO L 322, 9.12.2009, p. 36).

⁽⁴⁾ A se vedea nota de subsol 2.

⁽⁵⁾ Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 2290/77 al Consiliului din 18 octombrie 1977 de stabilire a regimului financiar al membrilor Curții de Conturi (JO L 268, 20.10.1977, p. 1).

⁽⁶⁾ Decizia 2009/912/UE a Consiliului din 1 decembrie 2009 de stabilire a condițiilor de angajare a Secretarului General al Consiliului Uniunii Europene (JO L 322, 9.12.2009, p. 38).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (JO L 287, 29.10.2013, p. 15).

⁽⁸⁾ A se vedea nota de subsol 5.

și Regulamentul nr. 422/67/CEE, nr. 5/67/Euratom, care reglementează regimul financiar pentru diferite funcții publice, este oportun, în interesul clarității, transparenței și al unei bune practici legislative, ca cele două regulamente să fuzioneze.

- (4) În vederea asigurării echilibrului referitor la regimul financiar între membrii personalului UE și persoanele care ocupă o funcție publică, este necesar să se prevadă măsuri pentru a alinia tratamentul aplicabil persoanelor care ocupă o funcție publică la cel aplicabil personalului UE, în situația în care acesta din urmă a beneficiat de o structură modernizată a regimului financiar, ca de exemplu în ceea ce privește indexările indemnizațiilor și posibilitatea de a adera la sistemul comun de asigurări de sănătate, inclusiv după încetarea mandatului.
- (5) De asemenea, este adecvat să se adapteze rata anuală de acumulare a drepturilor de pensie și să se alinieze vârsta de pensionare la modificările aduse Statutului funcționarilor și ca rata de acumulare aplicabilă să fie stabilită prin trimitere la Statutul funcționarilor, pentru a se asigura ajustarea automată cu privire la viitoarele modificări la Statutul funcționarilor.
- (6) Alte modificări ar trebui să asigure faptul că perioada pentru care persoanele care au ocupat în trecut o funcție publică au dreptul la indemnizația tranzitorie lunară corespunde în mod direct perioadei mandatului. Cu toate acestea, perioada respectivă ar trebui să fie de cel puțin șase luni și de cel mult doi ani, pe baza principiului că scopul indemnizației tranzitorii acordate persoanelor care ocupă o funcție publică este de a asigura, pentru o perioadă limitată, imediat după încetarea mandatului, un anumit nivel de siguranță financiară până la următoarea lor activitate profesională remunerată cu un nivel similar de remunerare sau până la obținerea altor surse de venit, cum ar fi pensia.
- (7) Este, de asemenea, oportun să se alinieze indemnizațiile și rambursarea costurilor aferente preluării și încetării mandatului cu cele plătite funcționarilor și celorlalți agenți ai Uniunii Europene în conformitate cu Statutul funcționarilor, asigurând în același timp o anumită flexibilitate, după caz, în special în ceea ce privește rambursarea cheltuielilor de mutare, ținând seama de funcțiile reprezentative ale persoanelor care ocupă funcții publice.
- (8) Este necesar să se armonizeze condițiile de asigurare de sănătate pentru persoanele care ocupă în prezent sau au ocupat în trecut o funcție publică, prin alinierea acestora la condițiile de asigurare aplicabile funcționarilor și celorlalți agenți în temeiul articolelor 72 și 73 din Statutul funcționarilor.
- (9) Din aceleași motive, întrucât normele stabilite de prezentul regulament ar trebui să le înlocuiască pe cele stabilite în Regulamentul nr. 422/67/CEE, nr. 5/67/Euratom, în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 2290/77 și în Deciziile 2009/909/UE, 2009/910/UE și 2009/912/UE, cu excepția articolului 5 din Decizia 2009/912/UE, actele respective ar trebui să fie abrogate, fără a aduce atingere continuării aplicării lor în cazul tuturor persoanelor care ocupă funcții publice, cărora una sau mai multe dintre respectivele acte li se aplică și ale căror mandate sunt în curs de desfășurare sau s-au încheiat înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică următoarelor persoane care ocupă o funcție publică de rang înalt în cadrul UE („persoane care ocupă o funcție publică”):
 - (a) președintele Consiliului European;
 - (b) președintele și membrii Comisiei Europene, inclusiv Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate;
 - (c) președintele și membrii, precum și grefierul Curții de Justiție a Uniunii Europene, inclusiv ai Tribunalului și ai tribunalelor specializate;

(d) Secretarul General al Consiliului;

(e) președintele și membrii Curții de Conturi.

(2) Prezentul regulament se aplică tuturor persoanelor care ocupă o funcție publică al căror mandat începe sau se reînnoiește cu efect de la 4 martie 2016.

(3) În sensul prezentului regulament, uniunile consensuale sunt considerate asemenea unei căsătorii, dacă sunt îndeplinite toate condițiile enumerate la articolul 1 alineatul (2) litera (c) din anexa VII la Statutul funcționarilor. Partenerul necăsătorit al unei persoane care ocupă sau a ocupat în trecut o funcție publică este considerat drept soț/soție al/a acestuia, în cadrul sistemului de asigurări de sănătate, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (c) punctele (i), (ii) și (iii) din articolul menționat anterior.

CAPITOLUL II

REMUNERAȚIE

Articolul 2

Salariile

Începând cu data preluării funcțiilor și până în ultima zi a lunii în care li se încheie mandatul, persoanele care ocupă o funcție publică au dreptul la un salariu de bază egal cu suma care rezultă din aplicarea următoarelor procentaje la salariul de bază al unui funcționar al Uniunii Europene de gradul 16, treapta a treia:

Salariu						
Instituție	Președinte	Vicepreședinte	Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate	Membru	Grefier	Secretar general
Consiliul European	138 %					
Consiliul						100 %
Comisia Europeană	138 %	125 %	130 %	112,5 %		
Curtea de Justiție	138 %	125 %		112,5 %	101 %	
Tribunalul	112,5 %	108 %		104 %	95 %	
Tribunalele specializate	104 %			100 %	90 %	
Curtea de Conturi	115 %			108 %		

Articolul 3

Impozitul stabilit în beneficiul Uniunii – taxa de solidaritate

(1) Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 260/68 al Consiliului ⁽⁹⁾ se aplică persoanelor care ocupă o funcție publică.

⁽⁹⁾ Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 260/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de stabilire a condițiilor și a procedurii de aplicare a impozitului stabilit în beneficiul Comunităților Europene (JO L 56, 4.3.1968, p. 8).

- (2) Articolul 66a din Statutul funcționarilor se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care ocupă o funcție publică.

CAPITOLUL III

INDEMNIZAȚII

Articolul 4

Indemnizațiile de instalare și de reinstalare – cheltuielile de deplasare și de mutare

Persoanele care ocupă o funcție publică au dreptul la:

- (a) o indemnizație de instalare la preluarea mandatului în condițiile prevăzute la articolul 5 din anexa VII la Statutul funcționarilor, care se aplică *mutatis mutandis*;
- (b) o indemnizație de reinstalare la încetarea mandatului în condițiile prevăzute la articolul 24 alineatul (2) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, care se aplică *mutatis mutandis*;
- (c) rambursarea cheltuielilor de călătorie suportate pentru ei înșiși și pentru membrii familiilor lor;

precum și

- (d) rambursarea cheltuielilor pentru mutarea mobilierului și a bunurilor personale, inclusiv cheltuielile de asigurare pentru acoperirea riscurilor obișnuite, cum ar fi furt, spargere și incendiu, în limita plafonului stabilit pentru funcționarii instituției în cadrul căreia persoanele care ocupă o funcție publică au fost numite, în conformitate cu articolul 9 din anexa VII la Statutul funcționarilor. Pe baza unor facturi, instituțiile pot să prevadă derogări pentru rambursarea cheltuielilor de mutare efective care, în niciun caz, nu pot să depășească cu mai mult de 50 % plafonul stabilit de instituțiile corespunzătoare pentru personalul lor.

În cazul reînnoirii mandatului, persoanele care ocupă o funcție publică nu au dreptul la niciuna dintre indemnizațiile prevăzute la prezentul articol. De asemenea, acestea nu au dreptul la indemnizațiile respective în cazul în care sunt numite într-o funcție publică sau sunt alese în calitate de membri în cadrul unei alte instituții a Uniunii, cu condiția ca respectiva instituție să își aibă sediul în localitatea în care persoana în cauză a locuit anterior datorită funcției pe care o exercita și cu condiția ca, la momentul noii numiri sau alegeri în funcție, să nu se fi reînstatat deja.

Articolul 5

Indemnizația de reședință

Începând cu data preluării mandatului și până în ultima zi a lunii în care li se încheie mandatul, persoanele care ocupă o funcție publică au dreptul la o indemnizație de reședință egală cu 15 % din salariul lor de bază.

Articolul 6

Alocațiile familiale

Începând cu data preluării mandatului și până în ultima zi a lunii în care li se încheie mandatul, persoanele care ocupă o funcție publică au dreptul la alocații familiale stabilite prin analogie cu articolul 67 din Statutul funcționarilor și cu articolele 1-3 din anexa VII la respectivul statut.

Articolul 7

Indemnizația de protocol

Persoanele care ocupă funcții publice primesc o indemnizație de protocol lunară, în euro, în valoare de:

Instituție	Președinte	Vicepreședinte	Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate	Membru	Grefier
Consiliul European	1 418,07				
Comisia Europeană	1 418,07	911,38	911,38	607,71	
Curtea de Justiție	1 418,07	911,38		607,71	554,17
Tribunalul	607,71	573,98		554,17	471,37
Tribunalele specializate	554			500	400

Articolul 8

Indemnizația specială

Judecătorii președinți ai camerelor Curții de Justiție a Uniunii Europene și primul avocat general primesc, în afară de indemnizațiile prevăzute la articolele 4-7, pe perioada mandatului lor, o indemnizație specială lunară, în euro, astfel cum figurează în tabelul următor:

Indemnizația specială		
Curtea de Justiție	Tribunalul	Tribunalele specializate
Judecătorii președinți de camere și primul avocat general	Judecătorii președinți de camere	Judecătorii președinți de camere
810,74	739,47	500

Articolul 9

Cheltuielile de delegație

Persoanele care ocupă o funcție publică care, în exercitarea funcțiilor lor, trebuie să se deplaseze în afara localității în care se află sediul instituției lor au dreptul la:

- rambursarea cheltuielilor de călătorie;
- rambursarea cheltuielilor de hotel (cameră, servicii și taxe, exclusiv orice alte cheltuieli);
- o diurnă pentru fiecare zi întregă de deplasare egală cu 105 % din diurna prevăzută în Statutul funcționarilor.

Articolul 10

Indemnizația tranzitorie

(1) Începând cu prima zi a lunii următoare celei în care se încheie mandatul unei persoane care ocupă o funcție publică, se plătește o indemnizație tranzitorie lunară. Perioada pentru care se acordă dreptul la indemnizația tranzitorie lunară este egală cu perioada mandatului. Cu toate acestea, această perioadă nu este mai mică de șase luni și nu depășește doi ani.

Valoarea indemnizației se stabilește pe baza salariului de bază pe care persoana care a ocupat o funcție publică îl primea la momentul încetării mandatului și se calculează după cum urmează:

- 40 % în cazul în care perioada mandatului este mai mică sau egală cu doi ani;
- 45 % în cazul în care perioada mandatului este mai mare de doi ani și mai mică sau egală cu trei ani;
- 50 % în cazul în care perioada mandatului este mai mare de trei ani și mai mică sau egală cu cinci ani;
- 55 % în cazul în care perioada mandatului este mai mare de cinci ani și mai mică sau egală cu zece ani;
- 60 % în cazul în care perioada mandatului este mai mare de zece ani și mai mică sau egală cu cincisprezece ani;
- 65 % în cazul în care perioada mandatului este mai mare de cincisprezece ani.

(2) Dreptul la indemnizația tranzitorie încetează în cazul în care o persoană care a ocupat o funcție publică în trecut este numită într-o nouă funcție în cadrul instituțiilor Uniunii, este aleasă membru în Parlamentul European, împlinește vârsta de pensionare, astfel cum este definită la articolul 11, sau la momentul decesului. În cazul unei noi numiri sau al alegerii în Parlamentul European, plata acestei indemnizații se face până la data preluării mandatului, iar în caz de deces, ultima plată se face pentru luna în care a survenit decesul.

(3) În cazul în care, pe parcursul perioadei în care au dreptul la o indemnizație tranzitorie lunară, persoanele care au ocupat în trecut o funcție publică încep orice nouă activitate lucrativă, suma cu care remunerația lor lunară brută (și anume înainte de deducerea impozitelor), împreună cu indemnizația prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol, depășește remunerația (înainte de deducerea impozitelor) pe care o primeau în timpul exercitării mandatului în funcția publică în temeiul articolelor 2, 5 și 6 se deduce din indemnizație. La calcularea valorii remunerației primite pentru noua activitate se iau în considerare toate elementele de remunerare, cu excepția acelor care reprezintă rambursarea cheltuielilor.

(4) La data încetării mandatului și, ulterior, la data de 1 ianuarie a fiecărui an și la fiecare modificare a situației sale financiare, persoana care a ocupat o funcție publică în trecut adresează președintelui instituției de care a aparținut declarația privind ansamblul elementelor de remunerare primite pentru munca sa, cu excepția acelor care corespund rambursării cheltuielilor.

Declarația respectivă este dată cu bună credință și are caracter confidențial. Informațiile cuprinse în aceasta nu se utilizează în alt scop decât cele prevăzute de prezentul regulament și nu se comunică terților.

Nu sunt deductibile din indemnizația tranzitorie adaosurile la remunerație primite legal pe perioada exercitării active a funcției publice de către persoanele care au ocupat o astfel de funcție în trecut.

(5) Persoanele care au ocupat în trecut o funcție publică și care au dreptul la indemnizația tranzitorie au, de asemenea, dreptul la alocațiile familiale prevăzute la articolul 6, în cazul în care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul menționat.

CAPITOLUL IV

PENSII

Articolul 11

Vârsta de pensionare

(1) După încheierea mandatului, persoanele care au ocupat în trecut o funcție publică au dreptul la o pensie pe viață plătită de la data la care împlinesc vârsta de pensionare prevăzută la articolul 77 din Statutul funcționarilor, care se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Cu toate acestea, persoanele care au ocupat în trecut o funcție publică pot solicita acordarea acestei pensii cu cel mult șase ani înainte de împlinirea vârstei menționate la alineatul (1). În acest caz, la momentul depunerii cererii, pensiei i se aplică un coeficient de reducere după cum urmează:

Între 6 ani și 4 ani înainte	0,70
Între mai puțin de 4 ani și 3 ani înainte	0,75
Între mai puțin de 3 ani și 2 ani înainte	0,80
Între mai puțin de 2 ani și 1 an înainte	0,87
Mai puțin de 1 an înainte	0,95

Articolul 12

Pensia

Articolul 77 paragraful al doilea prima teză din Statutul funcționarilor se aplică *mutatis mutandis*. Valoarea pensiei este egală cu dublul ratei menționate la articolul 77 paragraful al doilea a doua teză din Statutul funcționarilor, aplicată ultimului salariu de bază primit pentru fiecare an întreg de activitate și unei doisprezecimi din suma respectivă pentru fiecare lună întreagă.

În cazul în care respectivele persoane care ocupă o funcție publică au exercitat diverse funcții în cadrul instituțiilor Uniunii, salariul luat în considerare pentru calculul pensiei este direct proporțional cu perioada petrecută de acestea în fiecare dintre funcțiile respective.

Articolul 13

Acoperirea bugetară

Plata prestațiilor din cadrul sistemului de pensii prevăzut în prezentul regulament este în sarcina bugetului general al Uniunii. Statele membre garantează colectiv plata prestațiilor respective, în conformitate cu baremul de repartizare stabilit pentru finanțarea acestor cheltuieli.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII SOCIALE

Articolul 14

Invaliditatea

Persoanele care ocupă o funcție publică și care suferă de o invaliditate considerată totală, care le împiedică să își exercite funcțiile, și care din această cauză demisionează sau sunt eliberate din funcție au dreptul, de la data demisiei sau eliberării din funcție, la următoarele prestații:

- (a) în cazul în care invaliditatea este recunoscută ca fiind permanentă, acestea au dreptul la o pensie pe viață, calculată în conformitate cu articolul 12, de cel puțin 30 % din ultimul salariu de bază primit. Acestea au dreptul la pensia maximă dacă incapacitatea rezultă din invaliditatea survenită sau dintr-o boală contractată în cursul exercitării funcțiilor lor;
- (b) în caz de invaliditate temporară, persoanele respective au dreptul, pe durata acesteia, la o pensie de 60 % din ultimul salariu de bază primit, dacă invaliditatea a survenit sau boala a fost contractată în cursul exercitării funcțiilor lor, și de 30 % în celelalte cazuri. Atunci când beneficiarul unei astfel de pensii de invaliditate împlinește vârsta de pensionare prevăzută la articolul 11 sau când s-au scurs șapte ani de când s-a început plata pensiei respective, aceasta se înlocuiește cu o pensie pe viață calculată în conformitate cu articolul 12.

Articolul 15

Asigurarea de sănătate, alte forme de asigurare și prestațiile

(1) Articolele 72 și 73 din Statutul funcționarilor se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care ocupă o funcție publică. Persoanele care ocupă o funcție publică și care au dreptul la prestații în temeiul articolului 72 din Statutul funcționarilor declară valoarea tuturor rambursărilor plătite, sau pe care le pot solicita, în cadrul oricărui alt sistem de asigurare de sănătate prevăzut prin acte cu putere de lege sau acte administrative, pentru ele însele sau pentru persoanele acoperite de asigurarea lor. În cazul în care valoarea totală a rambursărilor de care acestea ar beneficia depășește valoarea rambursărilor prevăzute la articolul 72 alineatul (1) din Statutul funcționarilor, diferența se deduce din suma care urmează să fie rambursată în temeiul articolului 72 alineatul (1) din Statutul funcționarilor, cu excepția rambursărilor obținute în cadrul unui sistem complementar privat de asigurare de sănătate care acoperă acea parte din cheltuieli care nu este rambursabilă în cadrul sistemului de asigurare de sănătate al Uniunii.

(2) Persoanele care au ocupat în trecut o funcție publică și care beneficiază de sistemul de pensii prevăzut la articolul 12 din prezentul regulament, de indemnizația tranzitorie prevăzută la articolul 10 din prezentul regulament sau de sistemul de pensii de invaliditate prevăzut la articolul 14 din prezentul regulament pot solicita ca acoperirea în temeiul articolului 72 din Statutul funcționarilor, astfel cum este definită la alineatul (1) din prezentul articol, să li se aplice și lor.

(3) Persoanele care au ocupat în trecut o funcție publică și care nu beneficiază de sistemul de pensii prevăzut la articolul 12 din prezentul regulament, de indemnizația tranzitorie prevăzută la articolul 10 din prezentul regulament și nici de sistemul de pensii de invaliditate prevăzut la articolul 14 din prezentul regulament pot solicita acoperire în temeiul articolului 72 din Statutul funcționarilor, astfel cum este definită la alineatul (1) din prezentul articol, cu condiția să nu desfășoare activități lucrative. În acest caz, acestea plătesc în totalitate contribuțiile necesare pentru acoperirea respectivă. Contribuțiile se calculează pe baza valorii lunare a indemnizației tranzitorii, în temeiul articolului 10 din prezentul regulament, ținându-se seama în mod corespunzător de actualizările succesive ale acestei sume.

(4) Articolele 74 și 75 din Statutul funcționarilor care prevăd, printre altele, indemnizații de naștere și de deces se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care ocupă o funcție publică.

Articolul 16

Decesul în funcție

Atunci când decesul unei persoane care ocupă o funcție publică survine în timpul mandatului său, soțul supraviețuitor sau copiii aflați în întreținere au dreptul să primească, până la sfârșitul celei de a treia luni următoare celei în care a survenit decesul, remunerația la care persoana respectivă ar fi avut dreptul în temeiul articolelor 2, 5 și 6.

Articolul 17

Subrogarea drepturilor

Atunci când cauza invalidității sau decesului unei persoane care ocupă o funcție publică este imputabilă unui terț, Uniunea se subrogă de drept persoanei respective sau succesorilor în drepturi ai acesteia care pot să inițieze acțiuni în justiție împotriva terțului în cauză, în limita obligațiilor care rezultă pentru Uniune în temeiul sistemului de pensii.

Articolul 18

Pensia de urmaș

(1) Soțul supraviețuitor și copiii aflați în întreținere la data decesului persoanei care ocupă sau a ocupat o funcție publică și care a acumulat drepturi de pensie până la data decesului său au dreptul la pensie de urmaș.

Valoarea pensiei de urmaș este egală cu un procentaj din pensia care îi revine, la data decesului, persoanei care ocupă sau a ocupat o funcție publică, în temeiul articolului 12, și anume:

pentru soțul supraviețuitor	60 %
pentru fiecare orfan de tată sau de mamă	10 %
pentru fiecare orfan de tată și de mamă	20 %

Cu toate acestea, dacă decesul unei persoane care ocupă o funcție publică survine în timpul mandatului său:

- pensia de urmaș pentru soțul supraviețuitor este egală cu 36 % din salariul de bază primit la momentul decesului;
- pensia de urmaș pentru primul orfan de ambii părinți nu este mai mică de 12 % din salariul de bază primit la momentul decesului. În cazul în care există mai mulți orfani de ambii părinți, valoarea totală a pensiei de urmaș se împarte în mod egal între orfanii respectivi.

(2) Valoarea totală a acestor pensii de urmaș nu depășește valoarea pensiei persoanei care ocupă sau a ocupat o funcție publică, pe baza căreia sunt calculate. După caz, valoarea maximă totală a pensiilor de urmaș susceptibile a fi acordate se împarte între beneficiari în conformitate cu procentele prevăzute la alineatul (1).

(3) Pensiile de urmaș se acordă începând cu prima zi a lunii calendaristice următoare datei decesului. Cu toate acestea, în cazul în care se aplică articolul 16, dreptul de primire a pensiei se amână până în prima zi a celei de a patra luni următoare lunii în care a survenit decesul.

(4) Dreptul la pensia de urmaș se stinge la sfârșitul lunii calendaristice în cursul căreia a survenit decesul succesorului în drepturi. De asemenea, dreptul la pensia de orfan se stinge la sfârșitul lunii în cursul căreia orfanul împlinește vârsta de 21 de ani. Cu toate acestea, acest drept se prelungește pe durata formării educaționale sau profesionale a orfanului și cel mult până la sfârșitul lunii în cursul căreia acesta împlinește vârsta de 25 de ani.

Pensia este plătită în continuare orfanului care este împiedicat, din motiv de boală sau de invaliditate, să își câștige existența.

(5) În cazul în care o persoană care a ocupat în trecut o funcție publică se căsătorește și, până la data căsătoriei, a acumulat drepturi de pensie în temeiul prezentului regulament, soțul/soția și copiii rezultați din această căsătorie nu au dreptul la pensie de urmaș, cu excepția cazului în care căsătoria a avut loc cu cel puțin cinci ani înainte de decesul persoanei care a ocupat în trecut o funcție publică.

(6) Soțul supraviețuitor care se recăsătorește pierde dreptul la pensia de urmaș. În acest caz, soțul supraviețuitor are dreptul la plata imediată a unei sume forfetare egale cu dublul valorii anuale a pensiei de urmaș.

(7) În cazul în care succesorii în drepturi ai unei persoane care ocupă o funcție publică sunt soțul supraviețuitor, precum și orfani dintr-o căsătorie anterioară sau alte persoane îndreptățite sau orfani din căsătorii diferite, pensia totală se repartizează prin analogie cu articolele 22, 27 și 28 din anexa VIII la Statutul funcționarilor.

(8) Soțul supraviețuitor și copiii aflați în întreținerea unei persoane care ocupă o funcție publică au dreptul la indemnizații de boală în temeiul sistemului de asigurări sociale prevăzut în Statutul funcționarilor.

Aceștia declară valoarea tuturor rambursărilor plătite sau pe care le pot solicita în cadrul oricărui alt sistem de asigurare de sănătate prevăzut prin acte cu putere de lege sau acte administrative, pentru ei înșiși sau pentru persoanele acoperite de asigurarea lor. În cazul în care valoarea totală a rambursărilor de care aceștia ar beneficia depășește valoarea rambursărilor prevăzute la articolul 72 alineatul (1) din Statutul funcționarilor, diferența se deduce din suma care urmează să fie rambursată în temeiul articolului 72 alineatul (1) din Statutul funcționarilor, cu excepția rambursărilor obținute în cadrul unui sistem complementar privat de asigurare de sănătate care acoperă acea parte din cheltuieli care nu este rambursabilă în cadrul sistemului de asigurare de sănătate al Uniunii.

CAPITOLUL VI

ACTUALIZĂRI ȘI METODE DE CALCUL

Articolul 19

Actualizarea prestațiilor și a pensiilor

Indemnizațiile prevăzute la articolele 7 și 8 din prezentul regulament și prestațiile de pensie prevăzute la articolele 12, 14 și 18 din prezentul regulament se actualizează pe baza valorii obținute în urma actualizării efectuate prin aplicarea articolului 65 din Statutul funcționarilor și a anexei XI la acesta, care se aplică *mutatis mutandis*.

Prezenta dispoziție se aplică prestațiilor de pensie ale persoanelor care ocupă o funcție publică și al căror mandat este în curs la data de 4 martie 2016 sau s-a încheiat înaintea datei respective.

Articolul 20

Coefficienți de corecție

Salariilor de bază menționate la articolul 2 din prezentul regulament, indemnizațiilor menționate la articolul 5 din prezentul regulament și alocațiilor familiale menționate la articolul 6 din prezentul regulament li se aplică un coeficient corector, după caz, în conformitate cu articolul 64 din Statutul funcționarilor.

Articolul 21

Necumularea

Indemnizația tranzitorie prevăzută la articolul 10, pensia prevăzută la articolul 12 și pensiile prevăzute la articolul 14 nu se pot cumula în cazul aceleiași persoane. Atunci când o persoană care ocupă o funcție publică are dreptul să solicite prestații în temeiul a două sau mai multe dintre dispozițiile respective, se aplică numai dispoziția care este cea mai favorabilă pentru solicitant. Dreptul la indemnizația tranzitorie încetează însă atunci când persoana care ocupă o funcție publică împlinește vârsta de pensionare, astfel cum este definită la articolul 11.

CAPITOLUL VII

MODALITĂȚI DE PLATĂ

Articolul 22

Locul și modul de efectuare a plăților

(1) Plata sumelor datorate în temeiul articolelor 2, 4, 5, 6, 7, 15 și 16 se efectuează în țara în care persoana care ocupă o funcție publică își exercită atribuțiile, în moneda țării respective sau, la cererea persoanei, în euro, într-un cont bancar din Uniune.

(2) Articolul 17 alineatele (2)-(4) din anexa VII la Statutul funcționarilor se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care ocupă o funcție publică.

(3) Sumelor datorate în temeiul articolelor 10, 12, 14 și 18 nu li se aplică niciun coeficient corector. Aceste sume se plătesc în euro, într-un cont bancar din Uniune, beneficiarilor care își au reședința în Uniune.

În cazul beneficiarilor care își au reședința în afara Uniunii, pensiile se plătesc în euro, într-un cont bancar din Uniune sau din țara de reședință. Prin derogare, pensia poate fi plătită într-o monedă străină în țara de reședință a beneficiarului, prin conversie pe baza cursurilor de schimb cele mai recente, utilizate pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 23

Decăderea din drepturi

Persoanele care ocupă o funcție publică și care sunt eliberate din funcție pe motiv de abateri grave, în conformitate cu dispozițiile relevante din tratat, pot pierde în consecință orice drept la indemnizația tranzitorie sau la pensie. Acest lucru nu afectează însă succesorii în drepturi ai persoanelor respective.

Articolul 24

Clauza de participare – Dispoziții tranzitorii

(1) Fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (2), persoanele care ocupă o funcție publică la data de 4 martie 2016, precum și persoanele care au ocupat o funcție publică înainte de această dată pot solicita ca articolul 15 să li se aplice. Cererea respectivă se transmite în termen de șase luni de la 4 martie 2016.

(2) Articolele 20, 24, 25 și prima teză de la articolul 24a din anexa XIII la Statutul funcționarilor se aplică *mutatis mutandis* beneficiarilor sumelor datorate în temeiul articolelor 10, 11, 12, 14 și 18 din prezentul regulament. Cu toate acestea, data de 1 ianuarie 2014 menționată la articolul 24a din anexa XIII la Statutul funcționarilor se consideră a fi data de 4 martie 2016.

Articolul 25

Dispoziții de abrogare și dispoziții care rămân în vigoare

(1) Următoarele acte se abrogă fără a aduce atingere continuării aplicării lor în cazul persoanelor care ocupă o funcție publică și al căror mandat este în curs la data de 4 martie 2016 sau s-a încheiat înaintea datei respective:

- (a) Regulamentul nr. 422/67/CEE, nr. 5/67/Euratom;
- (b) Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 2290/77;
- (c) Decizia 2009/909/UE;
- (d) Decizia 2009/910/UE;
- (e) Decizia 2009/912/UE, cu excepția articolului 5.

(2) Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

(3) Se abrogă Regulamentul nr. 63 (CEE) al Consiliului ⁽¹⁰⁾, Regulamentul nr. 14 (CEEA) al Consiliului ⁽¹¹⁾, Decizia Consiliului Special de Miniștri al Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului din data de 22 mai 1962 ⁽¹²⁾ și Regulamentul nr. 62 (CEE), nr. 13 (CEEA) al Consiliilor ⁽¹³⁾, cu excepția articolului 20.

⁽¹⁰⁾ Regulamentul nr. 63 al Consiliului de stabilire a retribuițiilor membrilor Comisiei (JO 62, 19.7.1962, p. 1724/62).

⁽¹¹⁾ Regulamentul nr. 14 al Consiliului de stabilire a retribuițiilor membrilor Comisiei (JO 62, 19.7.1962, p. 1730/62).

⁽¹²⁾ Decizia Consiliului de miniștri a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului de stabilire a retribuițiilor membrilor Înaltei Autorități (JO 62, 19.7.1962, p. 1734/62).

⁽¹³⁾ Regulamentul nr. 62/CEE, nr. 13/CEEA al Consiliilor de stabilire a retribuițiilor membrilor Curții de Justiție (JO 62, 19.7.1962, p. 1713/62).

(4) Decizia Consiliului Special de Miniștri al Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului din data de 13 și 14 octombrie 1958 rămâne în vigoare.

Articolul 26

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la 4 martie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 februarie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
H.G.J. KAMP

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/301 AL COMISIEI**din 30 noiembrie 2015****de completare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru aprobarea și publicarea prospectului și diseminarea comunicărilor cu caracter promoțional și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 809/2004 al Comisiei****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE ⁽¹⁾, în special articolul 13 alineatul (7) al treilea paragraf, articolul 14 alineatul (8) al treilea paragraf și articolul 15 alineatul (7) al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) Directiva 2003/71/CE a armonizat cerințele privind întocmirea, aprobarea și distribuirea prospectelor. În vederea asigurării unei armonizări consecvente și pentru a se ține seama de evoluțiile tehnice de pe piețele financiare, este necesar să se specifice cerințele respective, în special cele privind procesul de aprobare, publicarea și difuzarea de informații despre ofertă sau despre admiterea la tranzacționare, inclusiv comunicările cu caracter promoțional, existente pe lângă prospect.
- (2) Procesul de examinare și de aprobare a unui prospect este un proces iterativ, în care decizia autorității naționale competente de a aproba prospectul implică runde repetate de analiză și dezvoltare a proiectului de prospect de către emitent, ofertant sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată, pentru a se asigura faptul că prospectul este complet, că informațiile pe care le conține sunt coerente și că acesta este inteligibil. Pentru a se oferi o mai mare certitudine cu privire la procesul de aprobare pentru emitenți, ofertanți sau persoane care solicită admiterea la tranzacționare, este necesar să se specifice documentele care trebuie furnizate autorităților naționale competente în diferitele etape ale ciclului de aprobare a prospectului.
- (3) Un proiect de prospect ar trebui să fie întotdeauna transmis autorității naționale competente într-un format electronic cu funcționalități de căutare și prin mijloace electronice care să fie acceptabile pentru respectiva autoritate. Dat fiind faptul că formatul electronic cu funcționalități de căutare permite autorităților naționale competente să caute anumiți termeni sau cuvinte în prospect, acesta facilitează o citire mai rapidă și contribuie la un proces de examinare mai eficient și prompt.
- (4) Cu excepția primului proiect de prospect, este imperativ ca fiecare proiect de prospect transmis autorității naționale competente să indice în mod clar modificările aduse proiectului prezentat anterior și să explice modul în care aceste modificări abordează eventualele lacune notificate de autoritatea națională competentă. Fiecare dosar al unui proiect de prospect depus la autoritatea națională competentă ar trebui să includă atât o versiune „marcată”, în care să fie evidențiate toate modificările aduse versiunii prezentate anterior, cât și o versiune „nemarkată”, în care aceste modificări să nu fie evidențiate.
- (5) În cazul în care elementele de publicat care figurează în anexele relevante la Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei ⁽²⁾ nu se aplică sau, având în vedere natura emiterii sau a emitentului, nu sunt relevante pentru un anumit prospect, aceste elemente ar trebui să fie aduse la cunoștința autorității naționale competente, pentru a se minimiza eventualele întârzieri în procesul de examinare.
- (6) Pentru a asigura o utilizare eficientă a resurselor, în situația în care autoritatea națională competentă determină cu certitudine că emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare nu este în măsură să respecte cerințele regimului prospectului, autoritatea națională competentă ar trebui să aibă dreptul de a înceta procesul de examinare fără să aprobe prospectul.

⁽¹⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 64.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospecte, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar (JO L 149, 30.4.2004, p. 1).

- (7) Publicarea electronică a prospectelor, inclusiv a condițiilor finale, asigură accesul rapid și ușor al investitorilor la informațiile conținute în acestea. Demersul care constă în a impune investitorilor să accepte o clauză privind exonerarea de răspundere, care limitează răspunderea juridică, să plătească o taxă sau să treacă printr-un proces de înregistrare pentru a avea acces la prospect îngreunează accesul și nu ar trebui să fie permis. Filtrele care avertizează cu privire la jurisdicțiile în care se face o ofertă și care cer investitorilor să declare care este țara lor de reședință sau să indice faptul că nu sunt rezidenți într-o anumită țară sau jurisdicție nu ar trebui considerate drept clauze privind exonerarea de răspundere care limitează răspunderea juridică.
- (8) Comunicările cu caracter promoțional legate de o ofertă publică sau de o admitere la tranzacționare pot deveni inexacte sau înșelătoare în cazul în care apare sau se identifică un factor nou semnificativ, o eroare sau o inexactitate substanțială în ceea ce privește informațiile cuprinse în prospect. Ar trebui formulate cerințe pentru a se asigura modificarea comunicărilor cu caracter promoțional în cazul în care acestea devin incorecte sau înșelătoare ca urmare a unui astfel de nou factor, eroare sau inexactitate.
- (9) Deoarece prospectul este sursa autentică de informații privind o ofertă publică sau o admitere la tranzacționare, toate informațiile difuzate cu privire la astfel de oferte și admiteri la tranzacționare, fie în scopuri publicitare, fie în alte scopuri și fie în formă scrisă, fie în formă orală, ar trebui să fie consecvente cu informațiile conținute în prospect. Această consecvență ar trebui asigurată prin impunerea obligației ca nicio informație transmisă să nu contrazică și nici să nu se refere la informații care contrazic conținutul prospectului. În plus, ar trebui să se interzică posibilitatea ca informațiile difuzate să prezinte o opinie extrem de subiectivă privind informațiile cuprinse în prospect. În plus, dat fiind că măsurile alternative de performanță pot influența în mod disproporționat decizia privind investiția, nu ar trebui să se permită ca informațiile privind o ofertă publică sau o admitere la tranzacționare difuzate în afara prospectului să conțină astfel de măsuri, dacă acestea nu sunt incluse în prospect.
- (10) Regulamentul (CE) nr. 809/2004 conține dispoziții privind publicarea prospectului și difuzarea comunicărilor cu caracter promoțional. Pentru a se evita duplicarea cerințelor, anumite dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 809/2004 ar trebui eliminate.
- (11) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).
- (12) În conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor înființat în conformitate cu articolul 37 din regulamentul menționat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE ȘI APROBAREA PROSPECTULUI

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește standardele tehnice de reglementare care oferă detalii cu privire la:

1. dispozițiile privind aprobarea prospectului menționate la articolul 13 din Directiva 2003/71/CE;
2. dispozițiile privind publicarea prospectului menționate la articolul 14 alineatele (1)-(4) din Directiva 2003/71/CE;
3. difuzarea comunicărilor cu caracter promoțional menționate la articolul 15 din Directiva 2003/71/CE;
4. coerența dintre informațiile difuzate cu privire la o ofertă publică sau la o admitere la tranzacționare pe o piață reglementată, pe de o parte, și informațiile conținute în prospect, pe de altă parte, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (4) din Directiva 2003/71/CE.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

*Articolul 2***Transmiterea unei cereri de aprobare**

(1) Emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată transmite autorității competente toate proiectele de prospect prin mijloace electronice și într-un format electronic cu funcționalități de căutare. În momentul în care se transmite primul proiect de prospect, se precizează un punct de contact căruia autoritatea competentă să îi poată transmite toate notificările scrise, prin mijloace electronice.

(2) Împreună cu primul proiect de prospect transmis autorității competente sau în timpul procesului de examinare a prospectului, emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată transmite, de asemenea, următoarele elemente în format electronic cu funcționalități de căutare:

(a) în cazul în care aceasta este solicitată de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu articolul 25 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 809/2004 sau din proprie inițiativă, o listă de referințe încrucișate care identifică, de asemenea, orice elemente din anexele I-XXX la Regulamentul (CE) nr. 809/2004 care nu au fost cuprinse în prospect deoarece nu erau aplicabile din cauza naturii emitentului, ofertantului sau persoanei care solicită admiterea la tranzacționare sau din cauza naturii valorilor mobiliare oferite public sau admise la tranzacționare.

În cazul în care nu se transmite lista de referințe încrucișate și în cazul în care ordinea elementelor din proiectul de prospect nu coincide cu ordinea informațiilor prevăzute în anexele la Regulamentul (CE) nr. 809/2004, proiectul de prospect se adnotează pe margine în vederea identificării secțiunilor din prospect care corespund cerințelor de publicare relevante. Un prospect care conține adnotări pe margine este însoțit de un document de identificare a tuturor elementelor cuprinse în anexele relevante la Regulamentul (CE) nr. 809/2004 care nu au fost cuprinse în prospect deoarece nu erau aplicabile, având în vedere natura emitentului, ofertantului sau persoanei care solicită admiterea la tranzacționare sau natura valorilor mobiliare oferite public sau admise la tranzacționare;

(b) în cazul în care emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată solicită ca autoritatea competentă din statul membru de origine să autorizeze omiterea de informații din prospect în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Directiva 2003/71/CE, o cerere motivată în acest sens;

(c) în cazul în care emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată solicită ca autoritatea competentă din statul membru de origine să adreseze autorității competente din statul membru gazdă o cerere în acest sens, în urma aprobării prospectului, prin intermediul unui certificat de aprobare emis în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE;

(d) orice informații care sunt incluse prin trimitere în prospect, cu excepția cazului în care informațiile respective au fost deja aprobate sau înregistrate pe lângă aceeași autoritate competentă în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2003/71/CE;

(e) orice alte informații considerate necesare, din motive întemeiate, pentru realizarea procesului de examinare de către autoritatea competentă din statul membru de origine și solicitate în mod expres de autoritatea competentă în acest scop.

*Articolul 3***Modificări aduse proiectului de prospect**

(1) În urma transmiterii primului proiect de prospect autorității competente din statul membru de origine, în cazul în care emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată transmite proiecte ulterioare ale prospectului, aceste proiecte sunt marcate astfel încât să evidențieze toate modificările aduse proiectului precedent nemarcat transmis autorității competente. În cazul în care se formulează doar un număr limitat de modificări, extrasele marcate din proiectul de prospect care indică toate modificările față de proiectul anterior sunt considerate acceptabile. Împreună cu proiectul care evidențiază toate modificările se transmite întotdeauna și un proiect de prospect nemarcat.

În cazul în care emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată se află în imposibilitatea de a respecta cerința stabilită la primul paragraf din cauza dificultăților tehnice legate de marcarea prospectului, fiecare modificare adusă proiectului precedent se identifică în scris de către autoritatea competentă din statul membru de origine.

(2) În cazul în care, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din prezentul regulament, autoritatea competentă din statul membru de origine a informat emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată că nu consideră că proiectul de prospect este complet, că informațiile pe care le conține sunt coerente sau că acesta este inteligibil, proiectul de prospect transmis ulterior este însoțit de o explicație a modului în care lacunele notificate de către autoritatea competentă au fost soluționate.

În cazul în care modificările aduse unui proiect de prospect prezentat anterior sunt evidente sau abordează în mod clar lacunele notificate de către autoritatea competentă, se consideră că e suficient să se indice la ce nivel au fost făcute modificările pentru a se soluționa lacunele.

Articolul 4

Transmiterea proiectului final

(1) Cu excepția listei de referințe încrucișate menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (a), proiectul final al prospectului transmis în vederea aprobării este însoțit de toate informațiile menționate la articolul 2 alineatul (2) care s-au modificat față de un proiect anterior. Proiectul final al prospectului nu este adnotat pe margine.

(2) În cazul în care nu au fost aduse modificări informațiilor transmise anterior menționate la articolul 2 alineatul (2), emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată confirmă în scris că nu au fost aduse modificări informațiilor transmise anterior.

Articolul 5

Primirea și prelucrarea cererii

(1) Primirea cererii inițiale de aprobare a unui prospect se confirmă de autoritatea competentă din statul membru de origine în scris, prin mijloace electronice, cât mai curând posibil și cel târziu până la încheierea programului de lucru în cea de a doua zi lucrătoare următoare primirii. Confirmarea informează emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată cu privire la eventualul număr de referință al cererii de aprobare și la punctul de contact din cadrul autorității competente căruia îi pot fi adresate întrebări legate de cerere. Data confirmării nu afectează data prezentării proiectului de prospect, în sensul articolului 13 alineatul (2) din Directiva 2003/71/CE, de la care încep să curgă termenele pentru transmiterea notificărilor.

(2) În cazul în care consideră, din motive rezonabile, că documentele prezentate sunt incomplete sau că sunt necesare informații suplimentare, de exemplu din cauza incoerențelor sau ininteligibilității anumitor informații furnizate, autoritatea competentă din statul membru de origine informează emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare că sunt necesare informații suplimentare, oferind motive în acest sens, în scris, prin mijloace electronice.

(3) În cazul în care consideră că lacunele sunt minore sau că timpul este extrem de important, autoritatea competentă din statul membru de origine poate informa emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe cale orală cu privire la lacune; în acest caz nu se consideră că se întrerupe termenul pentru aprobarea prospectului, astfel cum este prevăzut la articolul 13 alineatul (4) din Directiva 2003/71/CE.

(4) În cazul în care emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată nu este în măsură sau nu este dispus să furnizeze informațiile suplimentare solicitate în conformitate cu alineatul (2), autoritatea competentă din statul membru de origine are dreptul de a refuza aprobarea prospectului și de a încheia procesul de examinare.

(5) Autoritatea competentă din statul membru de origine informează emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată cu privire la decizia sa privind aprobarea prospectului, în scris, prin mijloace electronice, în ziua deciziei. În cazul refuzului de a aproba prospectul, decizia autorității competente conține motivele unui astfel de refuz.

CAPITOLUL II

PUBLICAREA PROSPECTULUI

*Articolul 6***Publicarea prospectului în format electronic**

(1) În cazul în care este publicat în format electronic în temeiul literei (c), (d) sau (e) din articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2003/71/CE, prospectul, indiferent că se compune dintr-un document sau din mai multe documente, respectă următoarele cerințe:

- (a) este ușor accesibil pe site;
- (b) este într-un format electronic cu funcționalități de căutare care nu poate fi modificat;
- (c) nu conține hiperlinkuri, cu excepția linkurilor către adresele electronice unde sunt disponibile informațiile incluse prin trimitere;
- (d) poate fi descărcat și imprimat.

(2) În cazul în care un prospect care cuprinde informații incluse prin trimitere este publicat în format electronic, acesta conține hiperlinkuri către fiecare document care cuprinde informațiile incluse prin trimitere sau către fiecare pagină web pe care respectivul document este publicat.

(3) În cazul în care prospectul pentru o ofertă publică de valori mobiliare este pus la dispoziția publicului pe site-urile web ale emitenților, ale unor intermediari financiari sau ale unor piețe reglementate, aceștia iau toate măsurile necesare pentru a evita să se adreseze rezidenților unor state membre sau țări terțe în care oferta de valori mobiliare nu este valabilă, de exemplu prin inserarea unui avertisment care să precizeze care sunt destinatarii ofertei.

(4) Accesul la prospectul publicat în format electronic nu face obiectul:

- (a) finalizării procesului de înregistrare;
- (b) acceptării unei clauze privind exonerarea de răspundere care limitează răspunderea juridică;
- (c) plății vreunei taxe.

*Articolul 7***Publicarea condițiilor finale**

Condițiile finale ale prospectului de bază nu se publică obligatoriu în același mod ca prospectul de bază propriu-zis, cu condiția ca modalitatea de publicare aleasă să fie una dintre cele prevăzute la articolul 14 din Directiva 2003/71/CE.

*Articolul 8***Publicarea în presă**

(1) În sensul aplicării articolului 14 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2003/71/CE, prospectul se publică într-un ziar de informare generală sau într-un ziar financiar cu difuzare națională sau supraregională.

(2) În cazul în care consideră că ziarul ales pentru publicare nu îndeplinește criteriile menționate la alineatul (1), autoritatea competentă specifică un ziar care, în opinia sa, este adecvat pentru publicare, ținând seama, în special, de acoperirea geografică, numărul de locuitori și obiceiurile privind lectura din fiecare stat membru.

*Articolul 9***Publicarea anunțului**

(1) În cazul în care un stat membru decide, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2003/71/CE, să solicite publicarea unui anunț care să precizeze modul în care prospectul a fost pus la dispoziția publicului sau locul din care poate fi procurat, anunțul se publică într-un ziar care îndeplinește criteriile stabilite pentru publicarea prospectului, prevăzute la articolul 8 din prezentul regulament.

În cazul în care se referă la un prospect publicat exclusiv în scopul admiterii unor valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată pe care au fost deja admise alte valori mobiliare din aceeași categorie, anunțul poate fi publicat alternativ în publicația pieței reglementate în cauză, indiferent dacă aceasta apare pe hârtie sau în format electronic.

(2) Anunțul se publică cel târziu în următoarea zi lucrătoare după publicarea prospectului în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE.

(3) Anunțul conține următoarele informații:

- (a) identitatea emitentului;
- (b) categoria, clasa și quantumul valorilor mobiliare oferite și/sau pentru care se solicită admiterea la tranzacționare, în măsura în care aceste elemente sunt cunoscute în momentul publicării anunțului;
- (c) calendarul prevăzut pentru ofertă/admiterea la tranzacționare;
- (d) o mențiune a faptului că a fost publicat un prospect și a modalității în care acesta se poate procura;
- (e) adresele la care și perioada în care o copie pe suport de hârtie este pusă la dispoziția publicului;
- (f) data.

*Articolul 10***Lista prospectelor aprobate**

Lista prospectelor aprobate publicate pe site-ul web al autorității competente în conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din Directiva 2003/71/CE indică modalitățile prin care prospectele respective au fost puse la dispoziția publicului și locul din care acestea pot fi procurate.

CAPITOLUL III

COMUNICĂRI CU CARACTER PROMOȚIONAL*Articolul 11***Difuzarea comunicărilor cu caracter promoțional**

(1) În cazul în care a fost difuzată o comunicare cu caracter promoțional privind o ofertă publică sau o admitere la tranzacționare pe o piață reglementată și ulterior a fost publicat un supliment la prospect, pentru că a apărut sau a fost identificat un nou factor semnificativ, o eroare sau o inexactitate substanțială în ceea ce privește informațiile cuprinse în prospect, se difuzează o comunicare cu caracter promoțional modificată, în cazul în care noul factor semnificativ, eroarea sau inexactitatea substanțială în ceea ce privește informațiile cuprinse în prospect invalidează conținutul comunicării cu caracter promoțional difuzate anterior, făcând-o inexactă sau înșelătoare.

(2) Comunicarea cu caracter promoțional modificată face trimitere la comunicarea anterioară, precizând că aceasta a fost modificată deoarece conținea informații inexacte sau înșelătoare și specificând diferențele dintre cele două versiuni.

(3) Comunicarea modificată se difuzează fără întârzieri nejustificate în urma publicării suplimentului. Cu excepția comunicărilor cu caracter promoțional difuzate pe cale orală, o comunicare modificată se difuzează cel puțin prin aceleași mijloace ca și comunicarea inițială.

Obligația de a modifica o comunicare cu caracter promoțional nu se aplică după închiderea definitivă a ofertei publice sau, în cazul în care aceasta survine mai târziu, după data la care începe tranzacționarea pe o piață reglementată.

(4) Dacă nu este necesar un prospect în conformitate cu Directiva 2003/71/CE, comunicările cu caracter promoțional includ un avertisment în acest sens, exceptând cazul în care emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată alege să publice un prospect în conformitate cu Directiva 2003/71/CE, cu Regulamentul (CE) nr. 809/2004 și cu prezentul regulament.

Articolul 12

Consecvența, în sensul articolului 15 alineatul (4) din Directiva 2003/71/CE

Informațiile difuzate pe cale orală sau în scris în ceea ce privește oferta publică sau admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată, indiferent dacă au caracter promoțional sau sunt de altă natură:

- (a) nu contrazic informațiile cuprinse în prospect;
- (b) nu se referă la informații care contrazic informațiile cuprinse în prospect;
- (c) nu prezintă o opinie extrem de subiectivă privind informațiile cuprinse în prospect, inclusiv prin omisiune sau prin prezentarea unor aspecte negative ale acestor informații care au mai puțină greutate decât aspectele pozitive;
- (d) nu conțin măsuri alternative de performanță cu privire la emitent, cu excepția cazului în care acestea sunt cuprinse în prospect.

În sensul literelor (a)-(d), informațiile cuprinse în prospect constau în informații care au fost incluse în prospect, în cazul în care prospectul a fost deja publicat, sau informații care trebuie incluse în prospect, în cazul în care prospectul se publică la o dată ulterioară.

În sensul dispozițiilor de la litera (d), măsurile alternative de performanță constau în măsuri de performanță care sunt măsuri financiare privind performanțele financiare istorice sau viitoare, poziția financiară sau fluxurile de trezorerie, altele decât măsurile financiare definite în cadrul de raportare financiară aplicabil.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 13

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 809/2004

Regulamentul (CE) nr. 809/2004 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (5) și (6) se elimină.
2. Articolele 29-34 se elimină.

*Articolul 14***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/302 AL COMISIEI**din 25 februarie 2016****privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (1) litera (a),

întrucât:

- (1) Pentru a asigura aplicarea uniformă a Nomenclurii combinate anexate la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87, este necesar să se adopte măsuri privind clasificarea mărfurilor menționate în anexa la prezentul regulament.
- (2) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 stabilește regulile generale pentru interpretarea Nomenclurii combinate. Aceste reguli se aplică, de asemenea, oricăror alte nomenclaturi bazate integral sau parțial pe aceasta sau care îi adaugă acesteia subdiviziuni suplimentare și care sunt stabilite prin dispoziții specifice ale Uniunii, în vederea aplicării de măsuri tarifare sau de altă natură privind comerțul cu mărfuri.
- (3) În temeiul acestor reguli generale, mărfurile descrise în coloana (1) a tabelului din anexă trebuie clasificate la codul NC indicat în coloana (2), pe baza motivelor care figurează în coloana (3) a tabelului menționat.
- (4) Este necesar să se prevadă posibilitatea invocării în continuare de către titular, pentru o anumită perioadă de timp, în conformitate cu articolul 12 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului ⁽²⁾, a informațiilor tarifare obligatorii care sunt emise în legătură cu mărfurile vizate de prezentul regulament, dar care nu sunt conforme cu acesta. Perioada respectivă ar trebui să fie de trei luni.
- (5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Codului Vamal,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Mărfurile descrise în coloana (1) a tabelului din anexă se clasifică în Nomenclatura combinată la codul NC indicat în coloana (2) a tabelului respectiv.

Articolul 2

Informațiile tarifare obligatorii care nu sunt conforme cu prezentul regulament pot fi în continuare invocate, în conformitate cu articolul 12 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, timp de trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, 19.10.1992, p. 1).

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 februarie 2016.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Stephen QUEST
Director general pentru impozitare și uniune vamală*

ANEXĂ

Descrierea mărfurilor	Clasificare (Cod NC)	Motive
(1)	(2)	(3)
Un articol sub formă de tăbliță de plastic cu dimensiuni de aproximativ 31 cm × 32 cm, cu o suprafață din plastic magnetic lucios pentru desene și ștergere. Suprafața este înconjurată și fixată de către un cadru din plastic. Pentru desen există un creion din material plastic, cu un vârf metalic, atașat de tăbliță cu un șnur și cu care, prin apăsarea pe tăbliță, se poate desena, se pot scrie litere etc., utilizând proprietățile magnetice ale suprafeței. Există patru ștampile magnetice de dimensiuni reduse, din plastic, în lăcașuri pe cadrul din plastic, cu cifre care pot fi imprimate pe suprafața respectivă. Ștergerea se efectuează prin desprinderea stratului superior din material plastic de cel inferior; mecanismul de desprindere a stratului superior este încorporat în partea de jos a tăbliței de desen și conectează funcția magnetică. Articolul este destinat divertismentului copiilor. A se vedea imaginea (*).	9503 00 95	Clasificarea se stabilește pe baza regulilor generale 1, 3(a), 3(b) și 6 pentru interpretarea Nomenclaturii combinate și pe baza textelor codurilor NC 9503 00 și 9503 00 95. Clasificarea drept plăci de ardezie și table pentru scris sau desen la poziția 9610 este exclusă, deoarece articolul nu este destinat a fi folosit pentru scris sau desen cu creioane de ardezie, cretă, marcatoare cu vârf de fetru sau alte vârfuri poroase [a se vedea, de asemenea, notele explicative ale Sistemului armonizat (NESA) aferente poziției 9610]. Articolul are caracteristicile unei jucării de la poziția 9503. Având în vedere că poziția 9503 oferă descrierea cea mai precisă, clasificarea la poziția 3926, ca alte articole din materiale plastice, este, de asemenea, exclusă. Articolul este un articol compus în sensul regulii generale de interpretare 3(b). Se compune, în principal, din material plastic și o suprafață magnetică, care, împreună, formează un întreg [a se vedea, de asemenea, Notele explicative ale Sistemului armonizat pentru RGI 3(b), (IX)]. Cadrul și suprafața sunt realizate din materiale plastice. Componentele din plastic domină și conferă articolului caracterul său esențial în sensul regulii generale de interpretare 3(b). Prin urmare, articolul trebuie clasificat la codul NC 9503 00 95 ca altă jucărie din material plastic.

(*) Imaginea are caracter strict informativ.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/303 AL COMISIEI**din 1 martie 2016****de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Pane Toscano (DOP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (3) litera (b),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, cererea de înregistrare a denumirii „Pane Toscano”, depusă de Italia, a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.
- (2) În temeiul articolului 51 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, prin actul de opoziție din 12 noiembrie 2013 și prin declarația de opoziție motivată din 10 decembrie 2013, Regatul Unit s-a opus înregistrării. În temeiul articolului 51 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, prin actul de opoziție din 12 noiembrie 2013, înregistrat în registrul de corespondență al Comisiei la 19 noiembrie 2013, Belgia s-a opus înregistrării. Actul de opoziție trimis de Belgia includea deja toate elementele unei declarații de opoziție motivate. Prin scrisoarea din 15 ianuarie 2014, Belgia a trimis o declarație de opoziție motivată mai cuprinzătoare în temeiul articolului 51 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Cele două opoziții au fost considerate admisibile.
- (3) Prin scrisorile din 24 ianuarie 2014 și 13 februarie 2014, Comisia a invitat Italia și Regatul Unit, pe de o parte, și Italia și Belgia, pe de altă parte, să poarte consultări corespunzătoare pentru a ajunge la un acord în conformitate cu propriile proceduri interne.
- (4) Nu s-a ajuns la niciun acord între părți.
- (5) Dat fiind că nu s-a ajuns la un acord, Comisia ar trebui să adopte o decizie în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.
- (6) În conformitate cu articolul 10 alineatul (1) literele (a) și (d) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, oponentii au afirmat că înregistrarea denumirii „Pane Toscano” ca denumire de origine protejată contravine articolului 5 și articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 și că denumirea „Pane Toscano” este generică.
- (7) Oponentii susțin că grâul comun recoltat în Toscana provine din soiuri cultivate în mod obișnuit în majoritatea regiunilor țării. Aceste soiuri nu pot fi considerate soiuri indigene sau soiuri specifice pentru Toscana. Procesul de prelucrare a boabelor de grâu pentru a se obține făină integrală de tip „0” în aria geografică delimitată este similar celui care se desfășoară peste tot în Italia și în Europa în general. Deoarece pentru obținerea amestecului potrivit pentru utilizarea dorită a făinii respective este necesară amestecarea unor calități diferite de grâu comun, definitorii pentru produs sunt caracteristicile tehnice ale făinii, mai degrabă decât originea grâului comun. Iar caracteristicile tehnice ale făinii integrale de tip „0” de grâu comun a cărei utilizare este obligatorie pentru producția de „Pane Toscano” sunt generice, nu specifice pentru Toscana. Cererea de înregistrare conține contradicții, deoarece la punctul 5.2 se afirmă că valoarea nutrițională ridicată și digerabilitatea produsului se datorează utilizării unui amestec de făinuri, iar la punctul 3.3 se precizează că se utilizează o singură făină integrală de grâu comun, de tip „0”, specifică. Cererea de înregistrare nu a demonstrat legătura cauzală dintre aria geografică și calitatea sau caracteristicile produsului. Acest lucru este confirmat de faptul că documentul unic este obligat să facă referire la „cunoașterea aprofundată” a „activității operatorilor”, considerată „crucială” „în acest

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.⁽²⁾ JO C 235, 14.8.2013, p. 19.

context, în care interacționează diverse elemente”. Depozitarea făinii la moară pentru o perioadă de timp potrivită pentru a se asigura desfășurarea procesului de așa-zisă „maturare” nu este specifică. Aceasta este o practică obișnuită aplicată la scară largă în întreaga Uniune Europeană. Denumirea propusă pentru înregistrare, „Pane Toscano”, este utilizată în mod obișnuit în întreaga regiune Toscana pentru mai multe tipuri de pâine care, se presupune, nu sunt produse în conformitate cu procesul definit în cererea de înregistrare. În plus, în Italia, denumirea „Pane Toscano” este considerată sinonimă cu pâinea fără sare.

- (8) În perioada care a urmat procedurii de opoziție, oponenții au afirmat, de asemenea, că în caietul de sarcini ar fi trebuit să fie cuprinse și norme referitoare la originea semințelor și că influența temperaturii asupra caracteristicilor făinurilor, susținută de solicitant, nu este dovedită de nicio dovadă științifică.
- (9) În pofida afirmațiilor oponenților menționate mai sus, înregistrarea denumirii „Pane Toscano” ca denumire de origine protejată este adecvată din motivele prezentate în cele ce urmează.
- (10) Denumirea care urmează a fi înregistrată se referă la produsul „pâine”, nu la făină sau la grâu. Așadar, produsul „pâine” trebuie să se afle în centrul atenției, pentru a se verifica dacă și-a dobândit calitatea sau caracteristicile în mod esențial sau exclusiv datorită unui mediu geografic deosebit, cu factorii săi naturali și umani inerenți.
- (11) Calitățile și caracteristicile produsului numit „Pane Toscano” datorate în mod esențial mediului geografic deosebit sunt descrise exhaustiv în documentul unic și în caietul de sarcini al produsului: calitățile legate de păstrare, aroma de alune coapte, gustul „neutru”, adică nesărat, al miezului, coaja crocantă, orificiile neregulate din miez și culoarea albă spre ivoriu, valoarea nutrițională ridicată și digerabilitatea sporită, datorate atât utilizării unui amestec de diferite soiuri de grâu cu conținut redus de gluten și valorii nutriționale a făinii care conține în mod natural germele de grâu original (spre deosebire de practica obișnuită în prezent, de adăugare a germenilor de grâu în timpul prelucrării), cât și absenței tradiționale a sării din lista ingredientelor sale.
- (12) Aceste calități și caracteristici specifice se datorează în mod esențial factorilor naturali și umani care predomină în mediul geografic al ariei geografice delimitate.
- (13) Așa cum indică solicitantul, legătura dintre aria geografică și calitatea și caracteristicile produsului „Pane Toscano” DOP se datorează îndelungatului proces de prelucrare, ce permite mamelei primare să extragă din făină (cu germeni de grâu și fără sare) acele componente care, în timpul coacerii, generează gustul, aspectul și capacitatea de păstrare tipice pentru acest produs. Germele de grâu, prezenți în mod natural în făină în urma procesului de măcinare descris în detaliu în caietul de sarcini al produsului, influențează în același timp valoarea nutrițională a pâinii „Pane Toscano” și procesul de dospire, deoarece germenii de grâu sunt bogați în enzime care ajută la descompunerea zaharurilor complexe. Utilizarea cu pricepere a mamelei primare creează condițiile propice pentru fermentația acido-lactică, rezultatul fiind formarea unor compuși care, în timpul coacerii, îi dau pâinii aroma și gustul tipice. Maiaua primară din aluat acid trebuie să interacționeze cu făinuri care au caracteristicile precise prevăzute în caietul de sarcini (duritate redusă, o valoare W scăzută și o valoare P/L medie). Aceste caracteristici, determinate de o specificitate climatică semnificativă, se găsesc în făinurile produse din soiurile de grâu cultivate în Toscana, nu și în zonele limitrofe. Lipsa sării influențează procesele de fermentare și caracterizează, de asemenea, în mod clar, gustul final. În acest context, în care interacționează diverse elemente, activitatea operatorilor și cunoașterea, mai ales în ceea ce privește parametrii calitativi, prepararea mamelei primare și etapele de dospire și cocere, sunt extrem de importante. Factorii umani și cei naturali se întrepătrund și se îmbină într-o structură dinamică ce constituie, per ansamblu, legătura dintre aria geografică delimitată și calitățile produsului.
- (14) Pe baza imaginii prezentate de solicitant, oponenții au dezvoltat o argumentație neconvingătoare care nu poate submina fundamentul cererii.
- (15) Faptul că soiurile de grâu comun utilizate pentru obținerea produsului numit „Pane Toscano” nu sunt specifice pentru Toscana și se găsesc și în alte regiuni din Italia și din Europa nu este relevant. Soiurile de grâu admise pentru producția de „Pane Toscano” nu sunt menționate în caietul de sarcini ca fiind, prin ele însele, un element specific. Câteva dintre soiurile de grâu a căror utilizare este permisă pentru obținerea de făină destinată producției de „Pane Toscano” sunt, de fapt, originare din Toscana, dar acesta nu este aspectul crucial. Caietul de sarcini și documentul unic explică faptul că cel mai important element este impactul mediului asupra grâului. Deși au același patrimoniu genetic, soiurile de grâu dezvoltă caracteristici specifice din cauza influenței condițiilor

climatice. Aceleași soiuri, cultivate în alte zone, chiar și în zone învecinate din Toscana, nu prezintă aceiași parametri comerciali și tehnici necesari pentru producția de „Pane Toscano”. În acest caz specific, datorită acțiunii condițiilor climatice și, mai ales, date fiind temperaturile minime, din fenotipurile toscane ale acestor soiuri de grâu rezultă făinuri cu parametri specifici (duritatea, valoarea W și valoarea P/L) potrivite pentru producția de „Pane Toscano”.

- (16) În lumina celor de mai sus, se dovedește nefondată și observația potrivit căreia caracteristicile tehnice ale făinii de grâu comun necesare pentru producția de „Pane Toscano”, care nu este făină integrală (după cum afirmă oponentii), ci doar făină care include germele de grâu, sunt generice.
- (17) Definiția unei denumiri de origine protejată nu impune ca produsul să fie obținut printr-un proces specific pentru aria geografică delimitată. Așadar, prelucrarea grâului la moară pentru obținerea făinii și depozitarea făinii la moară nu pot fi contestate în acest sens. Aceste aspecte sunt descrise în caietul de sarcini pentru că este necesar ca producătorii să poată cunoaște detaliile concrete referitoare la aceste procese. Oricum, în acest caz specific, procesul de măcinare are un caracter special, deoarece contribuie la una dintre calitățile principale ale produsului final, permițând menținerea în făină a germenului de grâu original.
- (18) Regula referitoare la amestecarea soiurilor de grâu pentru a obține amestecul adecvat necesar pentru producția de „Pane Toscano” nu pune sub semnul întrebării importanța originii grâului. Din contră, acest lucru poate fi considerat o confirmare a faptului că soiurile nu sunt relevante prin ele însele. În plus, cunoașterea modului în care se amestecă soiurile trebuie considerată un factor uman care face parte din mediul geografic.
- (19) Nu există nicio contradicție la punctul 5.2 din documentul unic: cuvintele „fiind obținut dintr-un amestec de făinuri cu conținut redus de gluten” trebuie interpretate ca însemnând „fiind obținut dintr-un amestec de soiuri de grâu”, după cum se poate deduce în mod clar prin citirea în ansamblu a documentului unic și a caietului de sarcini și din punctul 5.1 al acestuia din urmă.
- (20) Este imprecisă afirmația că activitatea operatorilor și cunoașterea sunt definite ca fiind „cel mai important” element al legăturii. De fapt, aceasta este o greșeală de traducere în versiunea engleză a documentului unic. În documentul unic se afirmă clar că, în acest context, în care interacționează diverse elemente, este crucială activitatea operatorilor. Nu se poate contesta că importanța foarte mare a factorului uman ca element al legăturii dintre calitățile unui produs care poartă o denumire de origine protejată și aria geografică delimitată a acestuia este în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.
- (21) Este nefondată afirmația potrivit căreia denumirea propusă, „Pane Toscano”, este utilizată în mod obișnuit în întreaga regiune Toscana pentru mai multe tipuri de pâine care, se presupune, nu sunt produse în conformitate cu procesul definit în cererea de înregistrare. Faptul că o denumire pentru care se depune o cerere de înregistrare este utilizată pentru a se face referire la produse care nu sunt vizate de normele prevăzute de caietul de sarcini al produsului propus nu împiedică înregistrarea denumirii respective. Scopul înregistrării poate fi, în mod legal, armonizarea metodelor de producție a produsului comercializat sub o anumită denumire. Afirmația că denumirea „Pane Toscano” desemnează, în Italia, pâinea fără sare nu este sprijinită de nicio dovadă. În plus, trebuie menționat faptul că, pe parcursul procedurii de opoziție națională, nu a fost prezentată nicio opoziție față de înregistrarea denumirii „Pane Toscano” ca denumire de origine protejată.
- (22) Necesitatea prevederii unor norme referitoare la originea semințelor nu este suficient argumentată. Concluziile referitoare la influența temperaturii asupra caracteristicilor grâului cultivat în Toscana sunt rezultatul unui studiu privind efectele climei bazat pe date statistice colectate de-a lungul unei perioade de 29 de ani. Oponentii nu au furnizat dovezi care să poată demonstra incorectitudinea studiului respectiv.
- (23) Având în vedere toate cele de mai sus, denumirea „Pane Toscano” ar trebui înregistrată în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate.
- (24) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru politica în domeniul calității produselor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea „Pane Toscano” (DOP).

Denumirea de la primul paragraf identifică un produs din clasa 2.3. Pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație din anexa XI la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 martie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 179, 19.6.2014, p. 36).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/304 AL COMISIEI**din 2 martie 2016****de înregistrare a unei denumiri în Registrul specialităților tradiționale garantate [Heumilch/
Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (STG)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (1) și articolul 52 alineatul (3) litera (a),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, cererea Austriei de înregistrare a denumirilor „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.
- (2) La 17 decembrie 2014, Comisia a primit trei acte de opoziție din partea Germaniei (depus de Naturland – Verband für ökologischen Landbau e.V., Gläeserne Molkerei GmbH și Bauernverband Mecklenburg-Vorpommern e.V.), care includeau și declarațiile de opoziție motivate corespunzătoare. La 30 decembrie 2014, a fost depus un act de opoziție direct la Comisie de către asociația germană VHM (Verband für handwerkliche Milchverarbeitung im ökologischen Landbau e.V.). La 5 ianuarie 2015, Germania i-a transmis Comisiei un nou act de opoziție (depus de Deutsche Heumilchgesellschaft mbH).
- (3) Procedura de opoziție pe baza actului trimis direct Comisiei de către VHM nu a fost inițiată. În conformitate cu articolul 51 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, persoanele fizice sau juridice având un interes legitim, stabilite sau cu reședința într-un stat membru diferit de cel în care a fost depusă cererea, pot prezenta un act de opoziție statului membru în care sunt stabilite. Prin urmare, asociației VHM nu i s-a permis să prezinte direct Comisiei un act sau o declarație de opoziție.
- (4) Procedura de opoziție pe baza actului trimis de Germania la 5 ianuarie 2015 nu a fost inițiată. În conformitate cu articolul 51 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, prezentarea unui act de opoziție trebuie să aibă loc în termen de trei luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Actul de opoziție primit la 5 ianuarie 2015 a depășit acest termen.
- (5) Comisia a examinat cele trei opoziții transmise de Germania la 17 decembrie 2014 și a ajuns la concluzia că sunt admisibile. Prin urmare, prin scrisoarea din 19 februarie 2015, Comisia a invitat părțile interesate să demareze consultările care se impun pentru a încerca să ajungă la un acord, în conformitate cu procedurile lor interne.
- (6) Opoziția bazată pe actul transmis de Germania la 17 decembrie 2014 în legătură cu opoziția depusă de Naturland – Verband für ökologischen Landbau e.V. a fost retrasă.
- (7) Termenul de consultare a fost prelungit cu încă trei luni.
- (8) Austria și Germania au ajuns la un acord, care a fost notificat Comisiei la 10 august 2015.
- (9) Dat fiind că respectă dispozițiile din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 și din legislația Uniunii, conținutul acordului încheiat între Austria și Germania poate fi luat în considerare.

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.⁽²⁾ JO C 340, 30.9.2014, p. 6.

- (10) Unele detalii din caietul de sarcini al produsului au fost modificate. Acestea vizează posibilitatea de a separa exploatațiile producătoare în unități distincte, includerea unor forme auxiliare de furaje în furajele grosiere obligatorii de 75 %, calculate ca medie anuală, permisiunea de a utiliza compost verde pentru fertilizare și o diminuare a condițiilor de producție a fânului umed și fermentat, precum și a condițiilor de producție și de depozitare a furajelor însilozate.
- (11) Aceste elemente nu constituie modificări substanțiale în temeiul articolului 51 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Prin urmare, caietul de sarcini modificat nu ar trebui publicat spre opoziție. Acesta ar trebui însă anexat la prezentul regulament spre informare bună și convenită.
- (12) Acordul la care au ajuns părțile în cauză concluzionează, de asemenea, că ar trebui acordată o perioadă de tranziție de doi ani producătorilor actuali de produse care poartă denumirile „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno”, astfel încât aceștia să se poată conforma progresiv la caietul de sarcini al produsului. În plus, produsele necomercializate încă la data respectivă ar trebui să poată fi introduse pe piață până la epuizarea stocurilor.
- (13) Comisia consideră că protejarea specialităților tradiționale garantate ar trebui adaptată în funcție de interesul producătorilor și al operatorilor care au folosit în mod legal denumirile respective până în prezent. Prin urmare, ținând seama de concluziile sus-menționate convenite de părți și de obiectivele Regulamentului (UE) nr. 1151/2012, în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, aplicabil prin analogie și în cazul specialităților tradiționale garantate, ar trebui ca, în scopul de a permite adaptarea progresivă la caietul de sarcini al produsului, să se acorde o perioadă de tranziție de doi ani în care producătorii să utilizeze denumirile „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” fără respectarea caietului de sarcini al produsului, combinată cu autorizarea de a continua, după expirarea perioadei de doi ani, să introducă pe piață produse care nu sunt conforme cu caietul de sarcini al produsului până la epuizarea stocurilor. Astfel de produse nu ar trebui însă comercializate fiind însoțite de mențiunea „specialitate tradițională garantată”, de abrevierea „STG” și nici de simbolul Uniunii asociat.
- (14) Având în vedere cele de mai sus, denumirile „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” ar trebui înregistrate în „Registrul specialităților tradiționale garantate”.
- (15) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru politica în domeniul calității produselor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirile „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” (STG).

Denumirile de la primul alineat identifică un produs din clasa 1.4. Alte produse de origine animală (ouă, miere, produse lactate cu excepția untului etc.) din anexa XI la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 2

Anexa la prezentul regulament cuprinde caietul de sarcini consolidat al produsului.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JOL 179, 19.6.2014, p. 36).

Articolul 3

Denumirile „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” pot fi utilizate pentru a desemna produse care nu respectă caietul de sarcini al „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” pe o perioadă de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Atunci când sunt utilizate în legătură cu produse care nu respectă caietul de sarcini, denumirile respective nu pot fi însoțite de mențiunea „specialitate tradițională garantată”, de abrevierea „STG” și nici de simbolul Uniunii asociat.

După expirarea perioadei de doi ani, producătorii de „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” sunt autorizați să continue să introducă pe piață, până la epuizarea stocurilor, produse care poartă denumirile respective, au fost produse înainte de finele acestei perioade, dar nu respectă caietul de sarcini al produsului menționat la articolul 2.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 martie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

CERERE DE ÎNREGISTRARE A UNEI STG

Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare (*)

„HEUMILCH”/„HAYMILK”/„LATTE FIENO”/„LAIT DE FOIN”/„LECHE DE HENO”

Nr. CE: AT-TSG-0007-01035 – 27.8.2012

1. Denumirea și adresa grupului solicitant

Denumire: ARGE Heumilch Österreich

Adresă: Grabenweg 68, A-6020 Innsbruck

Telefon: +43 0512345245

E-mail: office@heumilch.at

2. Statul membru sau țara terță

Austria

3. Caietul de sarcini al produsului**3.1. Denumirile propuse pentru înregistrare**

„Heumilch” (de); „Haymilk” (en); „Latte fieno” (it); „Lait de foin” (fr); „Leche de heno” (es)

3.2. Denumirea

- este specifică în sine
 exprimă caracterul specific al produsului agricol sau alimentar

Producția de lapte de fân reprezintă cea mai naturală formă de producție a laptelui. Laptele provine de la animale crescute în ferme producătoare de lapte tradiționale, durabile. Diferența principală față de laptele standard și caracterul tradițional al laptelui de fân constau în faptul că nu se permite utilizarea nutrețurilor fermentate, astfel cum se efectua producția laptelui în trecut. Începând cu anii 1960, ca urmare a mecanizării, agricultura industrializată a început să se bazeze tot mai mult pe producția de furaje însilozate (nutrețuri fermentate), astfel reducându-se producția de fân. În plus, reglementările interzic utilizarea animalelor și a furajelor identificate ca modificate genetic în conformitate cu legislația în vigoare.

Alimentația animalelor este adaptată la schimbările sezoniere: în perioada pășunatului, animalele se hrănesc cu iarbă proaspătă și parțial cu fân și cu furaje admise conform punctului 3.6, iar în sezonul de iarnă – cu fân și cu alte furaje admise conform punctului 3.6.

3.3. A se indica dacă s-a solicitat rezervarea denumirii în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 509/2006

- Înregistrare cu rezervarea denumirii
 Înregistrare fără rezervarea denumirii

3.4. Tip de produs

Clasa 1.4. Alte produse de origine animală

(*) JOL 93, 31.3.2006, p. 1. Înlocuit de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.

3.5. Descrierea produsului agricol sau alimentar căruia i se aplică denumirea de la punctul 3.1

Lapte de vacă în conformitate cu legislația aplicabilă.

3.6. Descrierea metodei de producție a produsului agricol sau alimentar căruia i se aplică denumirea de la punctul 3.1

Laptele de fân este produs conform condițiilor de producție tradițională, care respectă „Heumilchregulativ” (normele referitoare la producția de lapte de fân), și se distinge prin faptul că normele care reglementează producția sa interzic utilizarea nutrețurilor fermentate, precum furajele însilozate, și a animalelor și furajelor care, în conformitate cu legislația în vigoare, sunt identificate ca modificate genetic.

„Heumilchregulativ”

„Laptele de fân” este un lapte de vacă obținut de la vaci în lactație și produs de fermieri producători de lapte care se angajează să respecte următoarele criterii. În vederea păstrării caracterului tradițional al producției de lapte de fân, nu pot fi utilizate animale și furaje care, în conformitate cu legislația în vigoare, sunt identificate ca modificate genetic.

Întreaga exploatație agricolă trebuie să respecte normele privind producția laptelui de fân.

- (a) Cu toate acestea, o exploatație poate fi împărțită în unități de producție definite în mod clar, nefiind obligatoriu ca toate să respecte aceste norme. Respectivul unități trebuie să fie împărțite în funcție de diferitele sectoare de producție.
- (b) Dacă, în conformitate cu litera (a), nu toate unitățile de producție ale exploatației respectă normele de producție a laptelui de fân, fermierul trebuie să țină animalele utilizate pentru producția laptelui de fân separate de animalele utilizate în celelalte unități și trebuie să țină o evidență corespunzătoare care să demonstreze această separare.

Tipuri de furaje admise

- Hrana animalelor este compusă în principal din iarbă proaspătă și leguminoase în perioada pășunatului și din fân în perioada de iarnă.
- Furajele grosiere suplimentare admise sunt: rapița furajeră, porumbul furajer, secara furajeră și sfecla furajeră, precum și peletele de fân, lucernă și porumb și furajele similare.
- Proporția furajelor grosiere în rația anuală trebuie să fie de minimum 75 % din furajul uscat.
- Cerealele admise sunt grâul, orzul, ovăzul, triticala, secara și porumbul, fie în formele lor comerciale comune, fie ca amestecuri cu substanțe minerale, de exemplu sub formă de tărâțe, pelete etc.
- Rația furajeră poate conține bob, mazăre furajeră, lupin, fructe oleaginoase și reziduuri din semințe oleaginoase (făină, turte).

Tipuri de furaje interzise

- Sunt interzise următoarele tipuri de furaje: furajele însilozate (nutrețurile fermentate), fânul umed și fânul fermentat.
- Animalele nu pot fi hrănite cu produse secundare provenite de la fabrici de bere sau distilerii sau obținute în urma presării fructelor și nici cu alte produse secundare provenite din industria alimentară, cum ar fi borhotul umed de la fabricile de bere sau pulpa umedă. Excepții: pulpa uscată și melasa ca produs secundar din fabricarea zahărului și furajele proteice uscate obținute din prelucrarea cerealelor.
- Este interzisă utilizarea oricărei forme de furaje umede la animalele în lactație.
- Este interzisă utilizarea produselor de origine animală (lapte, zer, făină de carne și oase etc.), cu excepția laptelui și a zerului pentru vacile tinere.
- Este interzisă utilizarea deșeurilor de grădină, a fructelor căzute, a cartofilor și a ureei.

Norme privind utilizarea îngrășămintelor

- Pe toate suprafețele exploatate agricole de producătorii de lapte, este interzisă utilizarea nămolurilor de epurare, a produselor din nămoluri de epurare și a compostului provenit din stațiile de epurare, cu excepția compostului verde.
- Producătorii de lapte trebuie să respecte un timp de așteptare de minimum trei săptămâni între aplicarea de gunoi de grajd pe terenuri și utilizarea acestora pentru pășunatul animalelor.

Utilizarea substanțelor chimice auxiliare

- Pe oricare dintre suprafețele cu furaje verzi ale fermei producătoare de lapte se permite numai utilizarea selectivă și țintită a pesticidelor chimice sintetice și numai sub supravegherea unor specialiști agronomi.
- Substanțele pulverizabile autorizate pentru combaterea muștelor în grajduri pot fi utilizate doar în absența vacilor în lactație.

Termene de așteptare pentru livrare

- Laptele poate fi livrat ca „lapte de fân” cel mai devreme la 10 zile de la fătare.
- În cazul vacilor care au fost hrănite cu furaje însilozate (nutrețuri fermentate), timpul de așteptare este de minimum 14 zile.
- În ceea ce privește vacile de munte din exploatare care au fost hrănite cu furaje însilozate (nutrețuri fermentate), acestora li se dă obligatoriu hrană care nu conține furaje însilozate timp de 14 zile înainte de deplasarea pe pășunile de la munte sau laptele lor nu poate fi clasificat drept „lapte de fân” decât după ce au petrecut 14 zile pe pășunile alpine (deținute de furnizorul de lapte de fân). Pe pășune nu pot fi produse sau utilizate furaje însilozate.

Interzicerea alimentelor și a furajelor modificate genetic

- În vederea păstrării caracterului tradițional al producției de lapte de fân, nu pot fi utilizate animale și furaje care, în conformitate cu legislația în vigoare, sunt identificate ca modificate genetic.

Alte reglementări

- Este interzisă producerea și depozitarea furajelor însilozate (nutrețurilor fermentate).
- Este interzisă producția și depozitarea oricăror tipuri de baloți de fân ambalați în folie.
- Este interzisă producerea fânului umed sau fermentat.

3.7. Caracterul specific al produsului agricol sau alimentar

Laptele de fân se deosebește de laptele standard prin condițiile speciale de producție conform punctului 3.6 din „Heumilchregulativ”.

Studiile conduse în 1995 și în 2001 de Dr. Ginzinger et al la Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft (Oficiul federal pentru laptele alpin) din Rotholz au evidențiat prezența a peste 1 000 de spori de *Clostridium* pe litru în 65 % din probele de lapte provenit de la vaci hrănite cu furaje însilozate. În cazul laptelui livrat către o unitate de prelucrare a laptelui de mari dimensiuni, s-a constatat că 52 % din probe aveau peste 10 000 de spori de *Clostridium* pe litru. Prin comparație, 85 % din probele de lapte provenit de la vaci care nu au fost hrănite cu furaje însilozate conțineau sub 200 de spori de *Clostridium* pe litru, iar 15 % între 200 și 300 de astfel de spori pe litru. Datorită alimentației speciale a animalelor, laptele de fân are un conținut de spori de *Clostridium* deosebit de redus. Astfel, la fabricarea brânzei cu pastă tare din lapte de fân crud apar mai puține probleme grave legate de formarea găurilor sau de aromă.

În cadrul proiectului de cercetare „Einfluss der Silage auf die Milchqualität” (Influența furajelor însilozate asupra calității laptelui), s-a studiat gustul laptelui de la animale care au fost hrănite cu sau fără furaje însilozate (Ginzinger și Tschager, Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft, Rotholz, 1993). 77 % din probele de lapte examinate care proveneau de la animale hrănite cu fân nu au avut probleme de gust. În cazul probelor de lapte provenit de la animale hrănite cu furaje însilozate (lapte standard), proporția probelor fără probleme de gust a fost de numai 29 %. O diferență semnificativă a fost observată și în cazul testelor pe probe prelevate din cisternele de colectare a laptelui. La 94 % din probele de lapte provenit de la animale hrănite cu fân nu s-a identificat nicio problemă de gust. Însă în cazul laptelui provenit de la animale hrănite cu furaje însilozate, proporția probelor fără probleme de gust a fost de numai 45 %.

O lucrare de diplomă de la Universitatea din Viena (Schreiner, Seiz, Ginzinger, 2011) a arătat că laptele de fân, datorită alimentației animalelor bazate pe furaj grosier și pășunat, are un conținut aproape dublu de acizi grași omega-3 și de acizi linoleici conjugați în comparație cu laptele standard.

3.8. Caracterul tradițional al produsului agricol sau alimentar

Producția și prelucrarea laptelui de fân este la fel de veche ca și creșterea vacilor de lapte (datând aproximativ din secolul al V-lea î.e.n.). În Evul Mediu, se producea deja brânză din lapte de fân în așa-numitele „Schwaighöfen” (mici ferme producătoare de lapte de la munte) din Prealpi și din munții Tirolului. Cuvântul „Schwaig” provine din *Mittelhochdeutsch* (germana superioară medie) și descrie o formă specială de așezare și mai ales de exploatare din regiunea alpină. Fermele „Schwaighöfe” (fermele de munte) erau întemeiate deseori drept așezări permanente de către proprietarii de pământuri, iar efectivele lor de vite erau folosite în principal pentru producția de lapte și produse lactate (mai ales pentru producția de brânză). Acestea sunt atestate în Tirol și Salzburg încă din secolul al XII-lea. La origine, în zonele de munte, laptele de fân a fost legat de producția de brânză cu pastă tare obținută din lapte crud. Încă din jurul anului 1900 au fost adoptate norme (*Milchregulative*) privind producția laptelui provenit de la animale hrănite fără furaje însilozate, utilizat pentru brânză cu pastă tare. Pe baza acestor norme au fost redactate în Austria, în jurul anului 1950, așa-numitele „Milchregulative” (norme privind laptele) ale landurilor Voralberg, Tirol și Salzburg. În 1975, aceste „Milchregulative” au fost armonizate și adoptate de către *Milchwirtschaftsfonds* (fondul pentru producția laptelui) ca norme aplicabile laptelui utilizat pentru producția de brânză cu pastă tare (*Bestimmungen über die Übernahme von hartkäsetauglicher Milch, Österreichische Milchwirtschaft Heft 14, Beilage 6 Nr. 23c, vom 21. Juli 1975*) (Norme privind recepția laptelui destinat producției de brânză cu pastă tare, sectorul laptelui din Austria, volumul 14, anexa 6 nr. 23c, din 21 iulie 1975). Până în anul 1993, organismul austriac de planificare a producției laptelui de atunci a stabilit anumite zone de producție unde furajele însilozate erau interzise în vederea producerii laptelui de fân (denumit și lapte fără furaje însilozate sau lapte pentru fabricarea brânzei cu pastă tare) ca materie primă pentru fabricile de brânză care utilizează lapte crud. În 1995, a fost stabilită o zonă de interdicție a furajelor însilozate pentru laptele de fân printr-o măsură privind interzicerea furajelor însilozate a ministerului federal pentru agricultură, păduri, ape și mediu, cuprinsă în îndrumările speciale în vederea promovării unei agriculturi extensive ecologice care respectă mediul natural [*Österreichisches Programm für umweltgerechte Landwirtschaft* (programul austriac pentru o agricultură ecologică): ÖPUL].

În mod tradițional, în zona pășunilor alpine animalele au fost dintotdeauna hrănite conform criteriilor aplicabile laptelui de fân. Fabricarea brânzei în zonele de pășunat alpin este atestată în documente care datează din 1544 și care se referă la pășunea alpină „Wildschönauer Holzalm” din Tirol.

La începutul anilor 1980 au început să apară și ferme de producție a laptelui de fân care respectă, de asemenea, criteriile agriculturii ecologice.

3.9. Cerințe minime și proceduri pentru verificarea caracterului specific

—

4. Autoritățile sau organismele care verifică respectarea caietului de sarcini

4.1. Denumirea și adresa

—

4.2. Sarcini specifice ale autorității sau organismului respectiv

—

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/305 AL COMISIEI
din 3 martie 2016
de modificare a Regulamentului (UE) nr. 37/2010 în ceea ce privește substanța „gentamicină”
(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 al Consiliului și de modificare a Directivei 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 14 coroborat cu articolul 17,

având în vedere avizul Agenției Europene pentru Medicamente formulat de Comitetul pentru medicamente de uz veterinar,

întrucât:

- (1) Articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 470/2009 prevede ca limita maximă de reziduuri (denumită în continuare „LMR”) pentru substanțele farmacologic active destinate utilizării în Uniune în medicamentele de uz veterinar pentru animalele de la care se obțin produse alimentare sau în produsele biocide folosite în zootehnie să fie stabilită în cadrul unui regulament.
- (2) Tabelul 1 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 37/2010 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește substanțele farmacologic active și clasificarea acestora în ceea ce privește LMR în produsele alimentare de origine animală.
- (3) Gentamicina este deja inclusă în tabelul respectiv ca substanță permisă, la bovine și porcine, în mușchi, țesutul adipos, ficat și rinichi, precum și în laptele de bovine.
- (4) În conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 470/2009, Comisia a transmis Agenției Europene pentru Medicamente (denumită în continuare „EMA”) o cerere de extrapolare a LMR existente pentru gentamicină la alte specii sau țesuturi.
- (5) Pe baza avizului emis de Comitetul pentru medicamente de uz veterinar, EMA a recomandat extrapolarea LMR pentru gentamicină la toate speciile de mamifere de la care se obțin alimente și la peștii cu înotătoare.
- (6) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 37/2010 ar trebui modificat în consecință.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru medicamentele de uz veterinar,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul (UE) nr. 37/2010 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 152, 16.6.2009, p. 11.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 37/2010 al Comisiei din 22 decembrie 2009 privind substanțele active din punct de vedere farmacologic și clasificarea lor în funcție de limitele reziduale maxime din produsele alimentare de origine animală (JO L 15, 20.1.2010, p. 1).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 3 martie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

În tabelul 1 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 37/2010, rubrica corespunzătoare substanței „gentamicină” se înlocuiește cu următorul text:

Substanță farmacologic activă	Reziduu marker	Specie animală	LMR	Țesuturi-țintă	Alte dispoziții [conform articolului 14 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 470/2009]	Clasificare terapeutică
„Gentamicină	Sumă de gentamicină C1, gentamicină C1a, gentamicină C2 și gentamicină C2a	Toate speciile de mamifere de la care se obțin alimente și peștii cu înotătoare	50 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg 750 µg/kg 100 µg/kg	Mușchi Țesut adipos Ficat Rinichi Lapte	La peștii cu înotătoare, LMR pentru mușchi se referă la «mușchi și piele în proporții naturale». La porcine, LMR pentru țesut adipos se referă la «piele și țesut adipos în proporții naturale».	Agenți antiinfecțioși/Antibiotice”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/306 AL COMISIEI**din 3 martie 2016****de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1283/2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite accesorii de țevărie, din fier sau oțel, originare din Republica Coreea și din Malaysia în urma unei revizuirii intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ („regulamentul de bază”), în special articolul 11 alineatul (3),

întrucât:

1. PROCEDURA**1.1. Anchete anterioare și măsuri antidumping existente**

- (1) Măsurile antidumping în vigoare cu privire la importurile de anumite accesorii de țevărie originare, *inter alia*, din Republica Coreea au fost instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1514/2002 al Consiliului ⁽²⁾ („ancheta inițială” și „măsurile inițiale”).
- (2) În octombrie 2008, aceste măsuri au fost extinse prin Regulamentul (CE) nr. 1001/2008 al Consiliului ⁽³⁾, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.
- (3) În decembrie 2014, aceste măsuri au fost prelungite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1283/2014 al Comisiei ⁽⁴⁾ în urma unei a doua reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază („măsurile în vigoare”).
- (4) Taxa antidumping aplicabilă în prezent exporturilor de la toate societățile din Republica Coreea este de 44 %, pe baza marjei de prejudiciu stabilite în ancheta inițială.

1.2. Cererea de reexaminare intermediară parțială

- (5) În ianuarie 2015, Comisia a primit o cerere pentru o reexaminare intermediară parțială în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază. Obiectul cererii se limitează la examinarea dumpingului în ceea ce privește TK Corporation, un producător-exportator coreean, și a fost depusă de către acest producător-exportator. În cererea sa, producătorul-exportator a afirmat că împrejurările pe baza cărora au fost instituite măsurile s-au schimbat și că aceste schimbări sunt de durată. Producătorul-exportator a furnizat elemente de probă *prima facie* conform cărora menținerea măsurii la nivelul său actual nu mai este necesară pentru a contrabalansa dumpingul prejudiciabil.

1.3. Deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale

- (6) După ce a constatat, după informarea statelor membre, că există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale limitate la examinarea dumpingului în ceea ce îl privește pe producătorul-exportator, Comisia a anunțat, printr-un aviz publicat la 18 februarie 2015 în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁵⁾ („avizul de deschidere”), deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, având domeniul de aplicare limitat la examinarea dumpingului în ceea ce privește producătorul-exportator.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.⁽²⁾ JO L 228, 24.8.2002, p. 1.⁽³⁾ JO L 275, 16.10.2008, p. 18, modificat ultima dată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 363/2010 (JO L 107, 29.4.2010, p. 1).⁽⁴⁾ JO L 347, 3.12.2014, p. 17.⁽⁵⁾ JO C 58, 18.2.2015, p. 9.

- (7) Comisia a informat oficial producătorul-exportator, autoritățile din țara exportatoare și industria Uniunii despre deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale. Părților interesate li s-a oferit posibilitatea de a-și exprima în scris punctele de vedere și de a fi audiate.

1.4. Ancheta

- (8) Pentru a obține informațiile necesare în vederea anchetei, Comisia a trimis producătorului-exportator un chestionar și a primit răspunsul în termenul stabilit în acest scop.
- (9) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile considerate necesare pentru stabilirea existenței dumpingului. S-a efectuat o vizită de verificare la sediul producătorului-exportator.

1.5. Perioada anchetei de reexaminare

- (10) Ancheta cu privire la nivelul de dumping a cuprins perioada dintre 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2014 (denumită în continuare „perioada anchetei de reexaminare”).
- (11) În plus față de aceste date, producătorul-exportator a furnizat, de asemenea, date privind costul și vânzările pentru 2013 și a propus prelungirea perioadei anchetei de reexaminare prin adăugarea anului 2013, pentru a spori reprezentativitatea volumului vânzărilor sale către Uniune. Cu toate acestea, Comisia a stabilit că adăugarea vânzărilor către Uniune din anul 2013 nu ar spori reprezentativitatea în ceea ce privește volumul (în comparație cu vânzările totale sau volumul producției) sau tipurile de vânzări (a se vedea considerentul 29 de mai jos). Prin urmare, Comisia nu a avut motive suficiente să se abată de la cele 12 luni obișnuite ca perioadă pentru ancheta de reexaminare pentru o constatare reprezentativă în ceea ce privește dumpingul.
- (12) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator și-a reiterat afirmația că anul 2013 ar trebui să fie adăugat la perioada anchetei de reexaminare pentru a-i spori reprezentativitatea. Potrivit afirmațiilor sale, comparațiile cu factori precum volumul total de producție nu au fost relevante și, prin adăugarea anului 2013 la perioada anchetei de reexaminare, aceasta a devenit mai reprezentativă în ceea ce privește tipurile suplimentare de produse, volumul vânzărilor și cifra de afaceri.
- (13) Regulamentul de bază nu precizează cum ar trebui să fie măsurată reprezentativitatea perioadei anchetei de reexaminare. În acest caz, volumele despre care se afirmă că au fost vândute de producătorul-exportator pe piața din Uniune în 2013 au fost mai puțin de jumătate din volumele despre care se presupune că au fost vândute pe piața Uniunii în cursul perioadei anchetei de reexaminare, în timp ce vânzările sale totale și volumele de producție au fost de același ordin de mărime pentru ambele exerciții. Astfel, este clar în acest caz că, în termeni relativi, adăugarea anului 2013 ar scădea reprezentativitatea vânzărilor în Uniune ale producătorului-exportator, în timp ce, în termeni absoluți, ea ar asigura doar o ameliorare limitată.
- (14) Prin urmare, Comisia confirmă faptul că nu există nicio justificare valabilă pentru extinderea perioadei anchetei de reexaminare dincolo de perioada de un an aplicată în general de către Comisie.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Produsul în cauză

- (15) Produsele supuse reexaminării sunt accesoriile de țevărie (altele decât accesoriile turnate, flanșele și accesoriile filetate), din fier sau oțel (cu excepția oțelului inoxidabil), având diametrul exterior de maximum 609,6 mm, de tipul celor utilizate pentru sudarea cap la cap sau în alte scopuri, originare din Republica Coreea, încadrate în prezent la codurile NC ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 și ex 7307 99 80 („produsul în cauză”).

2.2. Produsul similar

- (16) Ancheta de reexaminare a confirmat faptul că produsele fabricate de către producătorul-exportator, vândute pe piața internă și exportate către Uniune și către alte piețe de export, au aceleași caracteristici fizice, tehnice și chimice esențiale și aceleași utilizări de bază ca și produsele vândute în Uniune de către industria din Uniune.

- (17) Comisia a decis că aceste produse sunt, prin urmare, produse similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

3. DUMPINGUL

(a) Valoarea normală

- (18) Comisia a verificat mai întâi dacă volumul total al vânzărilor pe piața internă pentru producătorul-exportator a fost reprezentativ, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Vânzările pe piața internă sunt reprezentative dacă volumul total al vânzărilor pe piața internă de produs similar către clienți independenți de pe piața internă pentru fiecare producător-exportator au reprezentat cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor sale la export de produs în cauză în Uniune în cursul perioadei de anchetă. Pe această bază, s-a constatat că vânzările totale de produs similar ale producătorului-exportator pe piața internă au fost reprezentative.
- (19) Comisia a identificat apoi tipurile de produs vândute pe piața internă care au fost identice sau comparabile cu tipurile de produs vândute la export către Uniune.
- (20) Ulterior, Comisia a verificat dacă vânzările producătorului-exportator pe propria piață internă, pentru fiecare tip de produs care este identic sau comparabil cu tipul de produs vândut la export către Uniune, au fost reprezentative, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Vânzările interne ale unui tip de produs sunt reprezentative dacă volumul total al vânzărilor interne pentru respectivul tip de produs către clienți independenți în cursul perioadei de anchetă reprezintă cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor la export către Uniune ale tipului de produs identic sau comparabil. Comisia a stabilit că majoritatea tipurilor de produse au fost reprezentative.
- (21) În etapa următoare, Comisia a definit proporția de vânzări rentabile către clienți independenți de pe piața internă pentru fiecare tip de produs, în cursul perioadei de anchetă, pentru a decide dacă este oportun să utilizeze vânzările interne efective pentru calcularea valorii normale, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- (22) Valoarea normală se bazează pe prețul efectiv practicat pe piața internă pentru fiecare tip de produs, indiferent dacă vânzările respective sunt sau nu profitabile, dacă:
- (a) volumul de vânzări ale tipului de produs, vândut la un preț de vânzare net mai mare sau egal cu costul de producție calculat, a reprezentat mai mult de 80 % din volumul total de vânzări ale tipului de produs respectiv; și
 - (b) prețul de vânzare mediu ponderat al tipului de produs respectiv este mai mare sau egal cu costul de producție unitar.
- (23) În acest caz, valoarea normală este media ponderată a prețurilor tuturor vânzărilor interne ale tipului de produs respectiv în cursul perioadei anchetei de reexaminare.
- (24) Valoarea normală este prețul real de pe piața internă per tip de produs, înregistrat numai în cazul vânzărilor interne profitabile ale tipurilor de produs în cursul perioadei anchetei de reexaminare, dacă:
- (a) volumul vânzărilor rentabile ale tipului de produs reprezintă cel puțin 80 % din volumul total al vânzărilor de acest tip; sau
 - (b) prețul mediu ponderat al tipului de produs respectiv este mai mic decât costul de producție unitar.
- (25) Analiza vânzărilor interne a arătat că o mare majoritate a tuturor vânzărilor interne au fost rentabile și că prețul de vânzare mediu ponderat a fost mai ridicat decât costul de producție. În consecință, valoarea normală a fost calculată ca medie ponderată numai pentru vânzările profitabile.
- (26) În cazul în care în cadrul operațiunilor comerciale normale nu au existat vânzări ale unui tip de produs al produsului similar sau ele au fost insuficiente sau în cazul în care un tip de produs nu a fost vândut în cantități reprezentative pe piața internă, Comisia a calculat valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) și alineatul (6) din regulamentul de bază.

- (27) Valoarea normală a fost construită prin adăugarea la costul mediu de producție al produsului similar al producătorului-exportator în timpul perioadei anchetei de reexaminare a următoarelor:
- (a) cheltuielile de vânzare generale și administrative medii ponderate suportate de producătorul-exportator cu privire la vânzările interne ale produsului similar, în cadrul operațiunilor comerciale normale, în cursul perioadei anchetei de reexaminare; și
 - (b) profitul mediu ponderat realizat de producătorul-exportator din vânzările interne ale produsului similar, în cadrul operațiunilor comerciale normale, în cursul perioadei anchetei de reexaminare.
- (28) Pentru tipurile de produs care nu au fost vândute în cantități reprezentative pe piața internă, s-au adăugat cheltuielile de vânzare generale și administrative medii și profitul tranzacțiilor efectuate în cadrul operațiunilor comerciale normale de pe piața internă pentru respectivele tipuri de produs. Pentru tipurile de produs care nu au fost vândute deloc pe piața internă, s-au adăugat cheltuielile de vânzare generale și administrative medii ponderate și profitul tuturor tranzacțiilor efectuate în cadrul operațiunilor comerciale normale de pe piața internă.
- (b) *Prețul de export*
- (29) În perioada anchetei de reexaminare, doar volume neglijabile din produsul în cauză au fost vândute de producătorul-exportator către Uniune, reprezentând între 0,1 % și 0,3 % din volumul său de producție (se specifică intervalul din motive de confidențialitate). În plus, pentru un anumit număr de tranzacții, producătorul-exportator nu a putut demonstra în mod convingător că taxa antidumping a fost plătită efectiv, ceea ce pune sub semnul întrebării dacă mărfurile ar fi fost puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii. În plus, toate aceste vânzări au fost efectuate către trei clienți pentru proiecte specifice, cu propriile specificații pentru accesorii. În plus, vânzările au fost efectuate sub forma unui „pachet”, împreună cu alte accesorii și produse care nu erau produs în cauză. În acest context, riscul de compensare încrucișată a fost considerat substanțial. Din motivele menționate anterior, nu s-a putut efectua nicio analiză pertinentă a dumpingului pe baza vânzărilor în Uniune ale produsului în cauză provenind de la producătorul-exportator în cursul perioadei anchetei de reexaminare.
- (30) În absența unor volume de export către Uniune suficiente, au fost luate în considerare pentru stabilirea prețului de export exporturile către alte țări terțe. S-a constatat că producătorul-exportator are patru mari piețe de export, care, în ansamblul lor, acoperă peste 50 % din vânzările la export ale producătorului-exportator către țări terțe în cursul perioadei anchetei de reexaminare. Restul constă în alte 39 de destinații de export, fiecare reprezentând între 0,1 % și 5 % din vânzările la export ale producătorului-exportator. Prețurile de export către aceste țări variază enorm, ceea ce reflectă natura eterogenă a fiecărei piețe. Mulți dintre acești factori diferiți (cum ar fi condițiile de concurență de pe fiecare piață) nu sunt cunoscuți. Prin urmare, s-a analizat în continuare dacă una dintre destinațiile de export principale ale producătorului-exportator ar putea fi utilizată ca înlocuitor pentru piața Uniunii.
- (31) Emiratele Arabe Unite („EAU”) reprezintă cea mai mare piață de export pentru producătorul-exportator și în această țară s-au efectuat 15-18 % din vânzările la export ale producătorului-exportator ca masă și 15-18 % ca valoare în cursul perioadei anchetei de reexaminare. Cu toate acestea, EAU nu au producători interni ai produsului în cauză. Această țară este, prin urmare, considerată a fi destul de diferită față de piața Uniunii în ceea ce privește structura economică.
- (32) În reexaminarea efectuată în perspectiva expirării măsurilor care rezultă din Regulamentul (UE) nr. 1283/2014, s-a considerat necesar să se analizeze vânzările producătorului-exportator către Statele Unite ale Americii (denumite în continuare „SUA”), care au fost a doua mare destinație de export a producătorului-exportator în perioada anchetei de reexaminare. Ancheta a confirmat faptul că piața SUA are o dimensiune similară cu piața Uniunii, cu mulți producători interni, dar, de asemenea, cu o proporție mare de importuri. Ea a confirmat, de asemenea, că piața din SUA, în perioada anchetei de reexaminare, a avut taxe vamale de import scăzute și că nu erau aplicabile taxe antidumping la importurile din Coreea, devenind o piață foarte competitivă. Pe de altă parte, SUA reprezintă o destinație importantă pentru exporturile din Coreea în general și, de asemenea, pentru producătorul-exportator în cauză, reprezentând între 7 % și 12 % din volumul său de producție și între 11 % și 14 % din vânzările sale la export în cursul perioadei anchetei de reexaminare.
- (33) Prin urmare, pe baza meritelor și a particularităților acestui caz, s-a considerat că, în cadrul prezentei anchete, SUA ar constitui o bază rezonabilă pentru stabilirea unui preț de export în absența unui nivel suficient al volumelor de export către Uniune. Prețul la export verificat al producătorului-exportator în SUA a fost, prin urmare, utilizat pentru a stabili un preț de export, ajustat la un nivel franco fabrică, ținând seama, printre altele, dacă a fost cazul, de costurile de transport, taxe și impozite.
- (34) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator a contestat faptul că vânzările sale în Uniune nu au putut fi utilizate pentru stabilirea prețurilor de export reprezentative, atât din motive juridice, cât și din motive de fapt.

- (35) În primul rând, producătorul-exportator a afirmat că prețul la export poate fi considerat ca fiind nefiabil de către Comisie numai dacă se stabilește, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, că există o asocierie sau un aranjament compensatoriu între producătorul-exportator și importator sau un terț. În toate celelalte cazuri, Comisia ar trebui să se bazeze, pentru calcularea dumpingului, pe prețul de export (în Uniune) și, în caz contrar, acest lucru ar implica o încălcare în temeiul articolului 2.3 din Acordul antidumping al OMC.
- (36) În această privință, Comisia nu este de acord cu interpretarea restrictivă a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, care nu este susținută de jurisprudență. De altfel, nu există niciun element în dispozițiile articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază care să stabilească că o autoritate însărcinată cu efectuarea anchetei trebuie să se bazeze pe volume nerepresentative de vânzări la export, ale căror prețuri nu ar putea fi, în niciun caz, considerate relevante, date fiind circumstanțele explicate în considerentul 29 și discutate în detaliu în prezenta secțiune. Prin urmare, afirmațiile producătorului-exportator ar trebui să fie respinse.
- (37) În al doilea rând, producătorul-exportator a susținut, din punctul de vedere al faptelor, că vânzările sale în Uniune nu au fost neglijabile, indicând numărul de tranzacții, tipurile de produs și statele membre implicate în presupusele lor vânzări către Uniune în 2013 și 2014. Cu toate acestea, în perioada anchetei de reexaminare, au fost emise numai 14 facturi pentru vânzările către Uniune de către producătorul-exportator. Tonajul foarte scăzut al acestor presupuse vânzări către Uniune, astfel cum s-a menționat în considerentul 29 de mai sus, nu a fost contestat de producătorul-exportator.
- (38) În al treilea rând, producătorul-exportator a afirmat, din punctul de vedere al faptelor, că faptul că vânzările sale la export către Uniune au fost pentru proiecte specifice cu specificații proprii nu este relevant și a furnizat elemente de probă pozitive că nu a existat compensare încrucișată. În această privință, trebuie amintit că în cuprinsul comunicării se menționa că natura vânzărilor pe piața Uniunii arăta că există un risc de compensare încrucișată cu alte produse, deși se admite că nu a fost identificată nicio probă pentru a dovedi sau a infirma faptul că această compensare încrucișată a avut loc efectiv în cursul perioadei anchetei de reexaminare. Ținând seama de faptul că problema compensării încrucișate a fost abordată în comunicare ca fiind doar un risc, ea a fost doar unul dintre factorii pe care Comisia i-a luat în considerare pentru determinarea reprezentativității vânzărilor către Uniune (a se vedea considerentul 29).
- (39) În al patrulea rând, producătorul-exportator a afirmat, din punctul de vedere al faptelor, că Comisia a primit dovezile care să ateste că toate mărfurile au fost puse în liberă circulație pe piața Uniunii și că taxele antidumping au fost plătite sau că urmează să fie plătite.
- (40) În urma comunicării, producătorul-exportator a răspuns la cererea din partea Comisiei de a-și clarifica punctul de vedere cu privire la acest aspect în ceea ce privește documentele sursă aflate la dispoziția Comisiei. Documentele furnizate confirmă faptul că operațiunile, care acoperă aproximativ jumătate din volumul vânzărilor către Uniune, prezintă nereguli neexplicate referitoare la plata taxelor. În special operațiunile pentru care nu s-au putut furniza dovezi în ceea ce privește plata taxei antidumping de 44 % fac ca prețurile de vânzare în Uniune să fie în mod clar nefiabile, deoarece aceste vânzări, după toate probabilitățile, au fost făcute pe presupunerea falsă că taxele antidumping nu trebuie plătite.
- (41) În al cincilea rând, TK Corporation a susținut că, deoarece reexaminarea intermediară a fost deschisă pe baza elementelor de probă *prima facie* privind vânzările la export către Uniune, care au indicat o marjă de dumping mai mică, atunci trebuie să fi fost posibilă (ca parte a stabilirii definitive a dumpingului) calcularea marjei de dumping pe baza vânzărilor Uniunii. Această afirmație a fost respinsă. În primul rând, elementele de probă solicitate pentru deschiderea unei reexaminări intermediare sunt, prin natura lor, foarte diferite de cele pe care autoritatea de anchetă și-a bazat constatările finale. În al doilea rând, ancheta a stabilit că aceste vânzări nu ar putea fi utilizate în mod valabil pentru toate motivele dezbătute în prezenta secțiune. Se observă, de asemenea, că simpla posibilitate de a calcula o marjă de dumping nu face ca marja de dumping să fie în conformitate cu dispozițiile relevante din regulamentul de bază.
- (42) Prin urmare, ținând seama de faptul că vânzările în Uniune au fost în cantități atât de mici în termeni absoluți și în termeni comparabili și că, în plus, existau motive întemeiate de îndoială cu privire la fiabilitatea unei părți semnificative din aceste vânzări pentru alte motive decât volumul, afirmația potrivit căreia Comisia a ignorat în mod eronat vânzări la export către Uniune pentru stabilirea prețului de export este respinsă.
- (43) În fine, analiza și constatările de la considerentele 32 și 33 de mai sus, care nu au fost contestate de către producătorul-exportator, demonstrează în mod clar că s-au luat toate măsurile necesare pentru construirea prețului de export și că SUA pot fi considerate o bază rezonabilă pentru stabilirea prețurilor de export, în lipsa unor date fiabile privind prețurile la nivelul Uniunii.

(c) *Comparația*

- (44) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export ale producătorului-exportator pe o bază franco fabrică.

- (45) Atunci când acest lucru a fost justificat prin necesitatea de a asigura o comparație echitabilă, Comisia a ajustat valoarea normală și/sau prețul de export pentru a ține cont de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea prețurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. S-au efectuat ajustări în ceea ce privește costurile cu transportul terestru și maritim, asigurările, manipularea, încărcarea și costurile auxiliare.

(d) *Marja de dumping*

- (46) Pentru producătorul-exportator, Comisia a comparat valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatul (11) și alineatul (12) din regulamentul de bază.
- (47) Din acest motiv, marjele de dumping medii ponderate, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt de 32,4 %.

4. CARACTERUL DURABIL AL MODIFICĂRII CIRCUMSTANȚELOR

- (48) În conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, Comisia a examinat, de asemenea, dacă circumstanțele modificate pot fi considerate, în mod rezonabil, ca având un caracter durabil.
- (49) În această privință, ancheta a arătat că TK Corporation a trecut într-adevăr prin schimbări structurale care au condus la reducerea costurilor și îmbunătățirea eficienței. În special, societatea a adăugat o a doua fabrică în 2010 și o a treia în 2012. Ca urmare a unei creșteri semnificative a capacității, liniile de producție și antrepozitele au putut fi reorganizate într-un mod mai eficient, iar costurile au scăzut în mod substanțial. Această reducere a costurilor are un impact direct asupra marjei de dumping. Este puțin probabil ca circumstanțele descrise aici să se schimbe în viitorul previzibil într-o manieră care ar afecta aceste constatări.
- (50) Prin urmare, se poate considera că aceste schimbări sunt de natură durabilă, iar aplicarea măsurii la nivelul actual nu se mai justifică.
- (51) Comitetul de apărare a industriei accesoriilor din oțel sudate cap la cap al UE a afirmat că, în ciuda schimbărilor structurale prin care s-a afirmat că TK Corporation a scăzut costurile și și-a sporit eficiența, rentabilitatea societății TK Corporation (pentru întreaga societate) nu s-a îmbunătățit în perioada 2012-2014. Prin urmare, Comitetul de apărare a industriei accesoriilor din oțel sudate cap la cap al UE și-a exprimat îndoiala cu privire la caracterul durabil al modificării circumstanțelor și al impactului acestora asupra marjei de dumping.
- (52) Comisia a analizat acest argument. În primul rând, trebuie să se arate că caracterul durabil al circumstanțelor modificate este evaluat în raport cu ancheta inițială din 2002. În al doilea rând, rentabilitatea unei societăți și tendința acesteia sunt determinate de o serie de factori, dintre care doar unul este eficiența. În al treilea rând, reducerea costurilor, astfel cum se menționează în considerentul 49, se referă numai la costurile care pot fi asociate cu schimbările structurale menționate în același considerent. De exemplu, tendința costurilor medii ale materiilor prime, a costului forței de muncă și a costurilor energiei nu este direct asociabilă cu creșterile în eficiență generate de înființarea a două fabrici. În sfârșit, Comitetul de apărare a industriei accesoriilor din oțel sudate cap la cap al UE și-a sprijinit afirmația prin compararea cu cifrele privind rentabilitatea generală a TK Corporation și nu cu cele legate în mod specific de produsul în cauză. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.

5. MĂSURILE ANTIDUMPING

- (53) Părțile interesate au fost informate cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora s-a intenționat să se propună modificarea nivelului taxei aplicabile producătorului-exportator și au avut posibilitatea să formuleze observații.
- (54) În urma anchetei de reexaminare, marja de dumping revizuită propusă și taxa antidumping care ar fi aplicată importurilor produsului în cauză fabricat de TK Corporation este de 32,4 %.
- (55) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Tabelul din articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1283/2014 se modifică prin adăugarea următorului text:

Țară	Societate	Nivelul taxei (%)	Codul adițional TARIC
Republica Coreea	TK Corporation, 1499-1, Songjeong-Dong, Gangseo-Gu, Busan	32,4	C066
	Toate celelalte societăți	44,0	C999

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 3 martie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/307 AL COMISIEI**din 3 martie 2016****de modificare pentru a 243-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu rețeaua Al-Qaida**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu rețeaua Al-Qaida ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (1) litera (a) și articolul 7a alineatul (1),

întrucât:

- (1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 conține lista persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice în temeiul regulamentului respectiv.
- (2) La 29 februarie 2016, Comitetul pentru sancțiuni al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU) a hotărât să adauge unsprezece persoane fizice și o entitate la lista sa de persoane, grupuri și entități cărora ar trebui să li se aplice înghețarea fondurilor și a resurselor economice. Prin urmare, anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 ar trebui actualizată în consecință.
- (3) Pentru a asigura eficacitatea măsurilor prevăzute în prezentul regulament, acesta ar trebui să intre în vigoare imediat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 3 martie 2016.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Șeful Serviciului Instrumente de Politică Externă*

⁽¹⁾ JO L 139, 29.5.2002, p. 9.

ANEXĂ

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se modifică după cum urmează:

1. La rubrica „Persoane fizice” din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se adaugă următoarele mențiuni:

- (a) „Abd Al-Baset Azzouz [alias (a) Abdelbassed Azouz, (b) Abdul Baset Azouz, (c) AA (inițiale)]. Data nașterii: 7.2.1966. Locul nașterii: Doma, Libia. Cetățenia: libiană. Pașaport nr.: (a) 223611 (numărul pașaportului libian) (b) C00146605 (numărul pașaportului britanic). Adresa: Libia (ultima locație cunoscută). Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”
- (b) „Gulmurod Khalimov. Data nașterii: (a) 14.5.1975, (b) aproximativ 1975. Locul nașterii: (a) regiunea Varzob, Tadjikistan, (b) Dușanbe, Tadjikistan. Cetățenia: tadjică. Adresa: Republica Arabă Siriană (locația din septembrie 2015). Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”
- (c) „Nusret Imamovic (alias Nusret Sulejman Imamovic). Data nașterii: (a) 26.9.1971, (b) 26.9.1977. Cetățenia: Bosnia și Herțegovina. Pașaport nr.: (a) 349054 (numărul de pașaport eliberat de Bosnia și Herțegovina), (b) 3490054 (numărul de pașaport eliberat de Bosnia și Herțegovina). Adresa: Republica Arabă Siriană (locația din septembrie 2015). Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”
- (d) „Muhannad Al-Najdi [alias (a) 'Ali Manahi 'Ali al-Mahaydali al-'Utaybi, (b) Ghassan al-Tajiki]. Data nașterii: 19.5.1984. Locul nașterii: al-Duwadmi, Arabia Saudită. Cetățenia: saudită. Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”
- (e) „Morad Laaboudi [alias (a) Abu Ismail, (b) Abu Ismail al-Maghribi]. Data nașterii: 26.2.1993. Locul nașterii: Maroc. Cetățenia: marocană. Pașaport nr.: (a) UZ6430184 (număr de pașaport marocan), (b) CD595054 (număr național de identitate marocan). Adresa: Turcia. Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”
- (f) „Ali Musa Al-Shawakh [alias (a) 'Ali Musa al-Shawagh, (b) 'Ali Musa alShawagh, (c) Ali al-Hamoud al-Shawakh, (d) Ibrahim al-Shawwakh, (e) Muhammad 'Ali al-Shawakh, (f) Abu Luqman, (g) Ali Hammud, (h) Abdullah Shuwar al-Aujayd, (i) Ali Awas, (j) 'Ali Derwish, (k) 'Ali alHamud, (l) Abu Luqman al- Sahl, (m) Abu Luqman al-Suri, (n) Abu Ayyub]. Data nașterii: 1973. Locul nașterii: Sahl Village, provincia Raqqa, Republica Arabă Siriană. Cetățenia: siriană. Adresa: Republica Arabă Siriană. Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”
- (g) „Hasan Al-Salahayn Salih Al-Sha'ari [alias (a) Husayn al-Salihin Salih alSha'iri, (b) Abu Habib al-Libi, (c) Hasan Abu Habib]. Data nașterii: 1975. Locul nașterii: Derna, Libia. Cetățenia: libiană. Pașaport nr.: (a) 542858 (număr de pașaport libian), (b) 55252 (număr național de identificare libian, eliberat la Derna, Libia). Adresa: Libia. Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”
- (h) „Mounir Ben Dhaou Ben Brahim Ben Helal [alias (a) Mounir Helel, (b) Mounir Hilel, (c) Abu Rahmah, (d) Abu Maryam al-Tunisi]. Data nașterii: 10.5.1983. Locul nașterii: Ben Guerdane, Tunisia. Cetățenia: tunisiană. Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”
- (i) „Mohammed Abdel-Halim Hemaida Saleh [alias (a) Muhammad Hameida Saleh, (b) Muhammad Abd-al-Halim Humaydah, (c) Faris Baluchistan]. Data nașterii: (a) 22.9.1988, (b) 22.9.1989. Locul nașterii: Alexandria, Egipt. Cetățenia: egipteană. Adresa: Egipt. Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”
- (j) „Salim Benghalem. Data nașterii: 6.7.1980. Locul nașterii: Bourg la Reine, Franța. Cetățenia: franceză. Adresa: Republica Arabă Siriană (locația din septembrie 2015). Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”
- (k) „Abu Ubaydah Yusuf Al-Anabi [alias (a) Abou Obejda Youssef Al-Annabi, (b) Abu- Ubaydah Yusuf Al-Inabi, (c) Mebrak Yazid, (d) Youcef Abu Obeida, (e) Mibrak Yazid, (f) Yousif Abu Obayda Yazid, (g) Yazid Mebrak, (h) Yazid Mabrak, (i) Yusuf Abu Ubaydah, (j) Abou Youcef]. Data nașterii: 7.2.1969. Locul nașterii: Annaba, Algeria. Cetățenia: algeriană. Adresa: Algeria. Alte informații: fotografie disponibilă pentru a fi inclusă în notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU. Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”

2. La rubrica „Persoane juridice, grupuri și entități” se adaugă următoarea mențiune:

„Harakat Sham Al-Islam [alias (a) Haraket Sham al-Islam, (b) Sham al- Islam, (c) Sham al-Islam Movement]. Adresa: Republica Arabă Siriană. Data desemnării menționată la articolul 7d alineatul (2) punctul (i): 29.2.2016.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/308 AL COMISIEI**din 3 martie 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 3 martie 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	EG	371,5
	IL	154,0
	MA	95,7
	SN	174,9
	TN	110,7
	TR	106,0
	ZZ	168,8
	0707 00 05	JO
MA		84,0
TR		165,9
ZZ		148,0
0709 93 10	MA	55,5
	TR	163,7
	ZZ	109,6
0805 10 20	EG	47,2
	IL	76,2
	MA	60,2
	TN	55,6
	TR	66,0
	ZZ	61,0
	0805 50 10	MA
TN		91,8
TR		97,7
ZZ		102,9
0808 10 80	CL	92,5
	US	133,9
	ZZ	113,2
0808 30 90	CL	213,7
	CN	59,3
	ZA	98,7
	ZZ	123,9

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA DELEGATĂ (UE) 2016/309 A COMISIEI

din 26 noiembrie 2015

privind echivalența regimului de supraveghere pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare aflate în vigoare în Bermuda cu regimul stabilit în Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Deciziei delegate (UE) 2015/2290 a Comisiei

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ⁽¹⁾, în special articolul 172 alineatul (2), articolul 227 alineatele (4) și (5) și articolul 260 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Directiva 2009/138/CE stabilește un regim prudential bazat pe riscuri pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare din Uniune. Aplicarea integrală a Directivei 2009/138/CE pentru asigurătorii și reasigurătorii din Uniune va începe la 1 ianuarie 2016.
- (2) În conformitate cu articolul 311 din Directiva 2009/138/CE, Comisia poate să adopte actele delegate prevăzute în directiva respectivă înainte de data aplicării acesteia.
- (3) Articolul 172 din Directiva 2009/138/CE se referă la echivalența regimului de solvabilitate al unei țări terțe aplicat activităților de reasigurare ale întreprinderilor care își au sediul central în respectiva țară terță. O determinare pozitivă a echivalenței permite tratarea contractelor de reasigurare încheiate cu întreprinderi care își au sediul central în țara terță respectivă în același mod ca și contractele de reasigurare încheiate cu întreprinderi autorizate în conformitate cu această directivă.
- (4) Articolul 227 din Directiva 2009/138/CE se referă la echivalența pentru asigurătorii din țări terțe care fac parte din grupuri având sediul central în Uniune. O determinare pozitivă a echivalenței permite acestor grupuri ca atunci când, ca metodă de consolidare pentru raportarea la nivel de grup, se utilizează deducerea și agregarea, să ia în considerare calcularea cerințelor de capital și a capitalului disponibil (fonduri proprii) în temeiul normelor de competență non-UE, mai degrabă decât calcularea acestora în temeiul Directivei 2009/138/CE, în scopul calculării cerințelor de solvabilitate la nivel de grup și a fondurilor proprii eligibile.
- (5) Articolul 260 din Directiva 2009/138/CE se referă la echivalența întreprinderilor de asigurare și de reasigurare a căror societate-mamă își are sediul central în afara Uniunii. În conformitate cu articolul 261 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE, în cazul în care există o determinare pozitivă a echivalenței, statele membre se bazează pe supravegherea echivalentă la nivel de grup realizată de autoritățile de supraveghere a grupurilor din țara terță.
- (6) Regimul juridic al unei țări terțe trebuie să fie considerat ca fiind complet echivalent cu cel stabilit de Directiva 2009/138/CE în cazul în care acesta îndeplinește cerințele care oferă un nivel comparabil de protecție a deținătorilor de polițe de asigurare și a beneficiarilor.

⁽¹⁾ JO L 335, 17.12.2009, p. 1.

- (7) La 11 martie 2015, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) a prezentat Comisiei, în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, un aviz privind sistemul de reglementare și de supraveghere a întreprinderilor și a grupurilor de asigurare și reasigurare care se află în vigoare în Bermuda. În urma adoptării de către Bermuda, în iulie 2015, a modificării legislației privind asigurările, EIOPA a adoptat, la 31 iulie 2015, o actualizare a avizului său. Avizul EIOPA se bazează pe cadrul legislativ relevant al Bermudei, inclusiv pe Amendamentul nr. 2 la Legea din 2015 privind asigurările (denumită în continuare „legea”), care a fost adoptat în iulie 2015 și intră în vigoare la 1 ianuarie 2016, pe Codul de conduită revizuit privind asigurările, care a intrat în vigoare în luna iulie 2015, precum și pe normele prudențiale revizuite în domeniul asigurărilor adoptate de Autoritatea Monetară a Bermudei (denumită în continuare „BMA”), care intră în vigoare la 1 ianuarie 2016. Comisia și-a întemeiat evaluarea pe informațiile furnizate de EIOPA.
- (8) Ținând seama de dispozițiile Regulamentului delegat (UE) 2015/35 al Comisiei ⁽²⁾, în special articolele 378, 379 și 380, precum și de avizul EIOPA, trebuie să se aplice o serie de criterii pentru a se evalua echivalența în temeiul articolului 172 alineatul (2), al articolului 227 alineatul (4) și, respectiv, al articolului 260 alineatul (3) din Directiva 2009/138/CE.
- (9) Aceste criterii includ anumite cerințe care sunt comune pentru două sau mai multe dintre articolele 378, 379 și 380 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35, care sunt valabile la nivelul întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare individuale și la nivelul grupurilor de asigurare sau de reasigurare. În prezentul act precizăm dacă avem în vedere întreprinderile de asigurare la nivel individual („solo”) sau la nivel de grup, întrucât întreprinderile individuale pot face sau nu parte din grupuri. Aceste criterii acoperă următoarele domenii: competențe, solvabilitate, guvernanta, transparență, cooperarea dintre autorități și gestionarea informațiilor confidențiale, precum și impactul deciziilor asupra efectelor asupra stabilității financiare.
- (10) În ceea ce privește mijloacele, competențele și responsabilitățile, BMA are competența de a supraveghea în mod eficace activitățile de asigurare sau reasigurare și de a aplica sancțiuni sau de a lua măsuri de asigurare a respectării normelor, dacă este cazul, cum ar fi revocarea autorizației de funcționare a unei întreprinderi sau înlocuirea tuturor membrilor conducerii acesteia sau a unora dintre ei. BMA dispune de mijloacele financiare și umane necesare, de cunoștințe, de capacități și de mandatul de a-i proteja în mod eficace pe toți deținătorii de polițe de asigurare și pe toți beneficiarii.
- (11) În ceea ce privește solvabilitatea, evaluarea din cadrul Cerinței de capital de solvabilitate pentru Bermuda (*Bermuda Capital Solvency Requirement – BSCR*) cu privire la poziția financiară a întreprinderilor sau a grupurilor de asigurare sau reasigurare se bazează pe principii economice solide, iar cerințele în materie de solvabilitate se bazează pe o evaluare economică a tuturor activelor și pasivelor, denumită Bilanț economic. Acest lucru asigură comparabilitatea între asigurători. BSCR impune întreprinderilor de asigurare sau reasigurare să dețină resurse financiare adecvate și prevede criterii privind rezervele tehnice, investițiile, cerințele de capital (inclusiv nivelul minim de capital) și fondurile proprii, solicitând intervenția în timp util a BMA în cazul în care cerințele de capital nu sunt respectate sau în cazul în care sunt amenințate interesele deținătorilor de polițe de asigurare. Cerințele de capital sunt calculate în funcție de riscuri, având ca obiectiv luarea în considerare a riscurilor cuantificabile. Cerința principală de capital, cunoscută sub denumirea „cerința de capital îmbunătățită” (*Enhanced Capital Requirement – ECR*), se calculează pentru a acoperi pierderile neprevăzute care rezultă din activitățile existente. În plus, valoarea absolută a cerinței de capital minim, denumită „marjă de solvabilitate minimă” (*Minimum Solvency Margin*), nu este în prezent bazată pe riscuri, dar BMA o va modifica și va aplica tuturor întreprinderilor de asigurări de viață, începând cu 1 ianuarie 2017, un prag de 25 % din cerința de capital îmbunătățită. La sfârșitul anului 2015, BMA va pune în aplicare aceste cerințe privind capitalul statutar și capitalul suplimentar pentru toate categoriile de asigurători, cu excepția asigurătorilor captivi și a asigurătorilor investiționali. În ceea ce privește modelele, întreprinderile de asigurare pot utiliza o formulă standard sau un model intern.
- (12) În ceea ce privește guvernanta, regimul de solvabilitate din Bermuda le impune întreprinderilor de asigurare și reasigurare să dispună de un sistem de guvernanta eficace, în special de o structură organizațională clară, condiții de onorabilitate și de capacitate profesională pentru persoanele care conduc efectiv întreprinderile, un proces eficace de transmitere a informațiilor în cadrul întreprinderilor și către BMA. În plus, BMA supraveghează în mod eficace funcțiile și activitățile externalizate.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 12, 17.1.2015, p. 1).

- (13) BSCR impune, de asemenea, ca întreprinderile și grupurile de asigurare sau reasigurare să își mențină funcțiile de gestionare a riscurilor, de asigurare a conformității, de audit intern și funcțiile actuariale. BSCR impune un sistem de gestionare a riscurilor care să permită identificarea, evaluarea, monitorizarea, gestionarea și raportarea riscurilor, precum și un sistem eficace de control intern.
- (14) Regimul în vigoare din Bermuda impune ca modificările aduse politicii comerciale sau conducerii întreprinderilor sau grupurilor de asigurare sau reasigurare ori participațiilor calificate în astfel de întreprinderi sau grupuri să fie consecvente în ceea ce privește administrarea corectă și prudentă. În special, achizițiile, modificările aduse planului de afaceri sau participațiilor calificate ale întreprinderilor de asigurare sau reasigurare sau ale grupurilor de asigurare trebuie notificate BMA, care poate aplica sancțiuni corespunzătoare în cazul în care acest lucru este justificat, cum ar fi interzicerea unei achiziții. În special, legea include norme de extindere a cerințelor impuse acționarilor de a notifica cesiunea participațiilor în întreprinderi publice și private.
- (15) În ceea ce privește transparența, întreprinderile și grupurile de asigurare și reasigurare trebuie să furnizeze BMA orice informație necesară pentru supraveghere și publicarea, cel puțin anual, a unui raport privind solvabilitatea și situația lor financiară. Tipurile de informații calitative și cantitative care trebuie prezentate sunt în conformitate cu Directiva 2009/138/CE. Cerințele impuse asigurătorilor și grupurilor de asigurare privind publicarea unui raport reflectă în mare măsură dispozițiile din Directiva 2009/138/CE. Dacă publicarea conduce la un dezavantaj concurențial pentru aceste întreprinderi, pot fi acordate derogări. Cu toate acestea, chiar și în acest caz, în temeiul normelor din Bermuda se vor publica informațiile esențiale privind solvabilitatea și situația financiară.
- (16) În ceea ce privește secretul profesional, cooperarea și schimbul de informații, regimul în vigoare din Bermuda a instituit obligații privind secretul profesional pentru toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru BMA, inclusiv pentru auditorii și experții care acționează în numele BMA. Obligațiile respective prevăd, de asemenea, faptul că informațiile confidențiale nu pot fi divulgate decât în formă agregată sau sintetică, fără a se aduce atingere cazurilor care intră sub incidența dreptului penal. În plus, BMA va utiliza informațiile confidențiale primite de la alte autorități de supraveghere numai pentru a-și îndeplini atribuțiile și în scopurile prevăzute de lege. Regimul aflat în vigoare în Bermuda prevede, de asemenea, că, în cazul în care o întreprindere de asigurare sau reasigurare este declarată în stare de faliment sau este lichidată forțat, informațiile confidențiale pot fi divulgate, cu condiția ca acestea să nu se refere la terțe părți implicate în salvarea întreprinderii respective. BMA poate transmite informațiile confidențiale primite de la o altă autoritate de supraveghere autorităților, organismelor sau persoanelor care intră sub incidența obligațiilor secretului profesional în Bermuda numai după ce a primit acordul expres din partea respectivei autorități de supraveghere. BMA a semnat memorandumuri de înțelegere cu Asociația internațională a organismelor de supraveghere a asigurărilor și cu toate statele membre ale Uniunii pentru a coordona cooperarea internațională, în special în ceea ce privește schimbul de informații confidențiale.
- (17) În ceea ce privește impactul deciziilor sale, BMA și celelalte autorități din Bermuda care au mandatul de a asigura buna funcționare a piețelor financiare dispun de mijloacele necesare pentru a aprecia modul în care deciziile vor afecta stabilitatea sistemelor financiare în ansamblu, în special în situațiile de urgență, și pentru a lua în considerare potențialele efecte prociclice în cazul în care au loc, în mod excepțional, fluctuații ale piețelor financiare. În temeiul regimului în vigoare din Bermuda, au loc reuniuni regulate la care participă autoritățile menționate anterior pentru a face schimb de informații cu privire la riscurile legate de stabilitatea financiară și pentru coordonarea acțiunilor pe care le întreprind. Și la nivel internațional au loc astfel de reuniuni, în cadrul cărora autoritățile din Bermuda fac schimb de informații, de exemplu, cu colegiile de supraveghere din statele membre ale Uniunii și cu EIOPA, cu privire la aspecte legate de stabilitatea financiară.
- (18) Articolele 378 și 380 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 stabilesc, de asemenea, criteriile specifice privind echivalența pentru activitățile de reasigurare și pentru supravegherea la nivel de grup.
- (19) În ceea ce privește criteriile specifice pentru activitățile de reasigurare în temeiul articolului 378 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35, accesul la activitatea de reasigurare este condiționat de obținerea prealabilă a unei autorizații din partea BMA.
- (20) În ceea ce privește criteriile specifice pentru supravegherea la nivel de grup în temeiul articolului 380 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35, BMA are competența de a stabili care sunt întreprinderile ce intră sub incidența supravegherii la nivel de grup și de a supraveghea întreprinderile de asigurare sau reasigurare care fac parte dintr-un grup. BMA supraveghează toate întreprinderile de asigurare sau reasigurare asupra cărora o întreprindere participativă, astfel cum este definită la articolul 212 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/138/CE, exercită o influență dominantă sau semnificativă.
- (21) BMA are capacitatea de a evalua profilul de risc, poziția financiară și solvabilitatea întreprinderilor de asigurare sau reasigurare care fac parte dintr-un grup, precum și strategia de afaceri a grupului respectiv.

- (22) Normele de raportare și normele contabile permit monitorizarea tranzacțiilor intragrup și a concentrărilor de riscuri, pe care grupurile de asigurare sau reasigurare trebuie să le raporteze cel puțin o dată pe an.
- (23) BMA restricționează utilizarea fondurilor proprii ale unei întreprinderi de asigurare sau reasigurare dacă acestea nu pot fi puse efectiv la dispoziție pentru a acoperi cerința de capital a întreprinderii participative pentru care se calculează solvabilitatea la nivel de grup. Calculul solvabilității la nivel de grup conduce la rezultate cel puțin echivalente cu rezultatele obținute prin metodele prevăzute la articolele 230 și 233 din Directiva 2009/138/CE, fără o dublă contabilizare a fondurilor proprii și după eliminarea creării de capital intragrup prin finanțare reciprocă.
- (24) În consecință, având în vedere că îndeplinește toate criteriile stabilite la articolele 378, 379 și 380 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35, se consideră că regimul de reglementare și de supraveghere în vigoare din Bermuda, destinat întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau reasigurare, îndeplinește criteriile de echivalență deplină prevăzute la articolul 172 alineatul (2), la articolul 227 alineatul (4) și la articolul 260 alineatul (3) din Directiva 2009/138/CE.
- (25) Directiva 2009/138/CE se aplică de la 1 ianuarie 2016. Prezenta decizie ar trebui, prin urmare, să acorde echivalența începând cu data respectivă regimurilor de solvabilitate și regimurilor prudențiale în vigoare din Bermuda.
- (26) Decizia delegată (UE) 2015/2290 a Comisiei ⁽¹⁾ a acordat echivalența temporară în ceea ce privește regimurile de solvabilitate în vigoare în Australia, Bermuda, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite ale Americii. Din motive de securitate juridică și având în vedere că regimul de solvabilitate în vigoare din Bermuda, destinat întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau reasigurare, îndeplinește criteriile de echivalență deplină, cu excepția normelor privind asigurătorii captivi și asigurătorii investiționali, este necesar să se modifice decizia respectivă,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Regimul de solvabilitate în vigoare din Bermuda care se aplică activităților de reasigurare ale întreprinderilor având sediul central în Bermuda se consideră ca fiind echivalent cu regimul stabilit la titlul I din Directiva 2009/138/CE, cu excepția normelor privind asigurătorii captivi și asigurătorii investiționali.

Articolul 2

Regimul de supraveghere în vigoare din Bermuda care se aplică activităților întreprinderilor de asigurare având sediul central în Bermuda se consideră ca fiind echivalent cu regimul stabilit la titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE, cu excepția normelor privind asigurătorii captivi și asigurătorii investiționali.

Articolul 3

Regimul prudențial în vigoare din Bermuda care se aplică supravegherii la nivel de grup a întreprinderilor de asigurare și reasigurare se consideră ca fiind echivalent cu regimul stabilit la titlul III din Directiva 2009/138/CE, cu excepția normelor privind asigurătorii captivi și asigurătorii investiționali.

⁽¹⁾ Decizia delegată (UE) 2015/2290 a Comisiei din 5 iunie 2015 privind echivalența temporară a regimurilor de solvabilitate în vigoare în Australia, Bermuda, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite, aplicabile întreprinderilor de asigurare și reasigurare având sediul central în aceste țări (OJ L 323, 9.12.2015, p. 22).

Articolul 4

Decizia delegată (UE) 2015/2290 privind echivalența temporară a regimurilor de solvabilitate în vigoare în Australia, Bermuda, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite, aplicabile întreprinderilor de asigurare și reasigurare având sediul central în aceste țări se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Decizia delegată (UE) 2015/2290 a Comisiei din 5 iunie 2015 privind echivalența temporară a regimurilor de solvabilitate în vigoare în Australia, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite, aplicabile întreprinderilor de asigurare și reasigurare având sediul central în aceste țări”.

2. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Regimurile de solvabilitate în vigoare în Australia, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite, aplicabile întreprinderilor de asigurare și reasigurare având sediul central în respectivele țări sunt considerate ca fiind echivalente temporar cu regimul stabilit la titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE.”

Articolul 5

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Adoptată la Bruxelles, 26 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZIA DELEGATĂ (UE) 2016/310 A COMISIEI**din 26 noiembrie 2015****privind echivalența regimului de solvabilitate pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare aflate în vigoare în Japonia cu regimul stabilit în Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ⁽¹⁾, în special articolul 172 alineatul (4) și articolul 227 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Directiva 2009/138/CE stabilește un regim de solvabilitate bazat pe riscuri pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare din Uniune. Aplicarea integrală a Directivei 2009/138/CE pentru asigurătorii și reasigurătorii din Uniune va începe la 1 ianuarie 2016.
- (2) În conformitate cu articolul 311 din Directiva 2009/138/CE, Comisia poate, de asemenea, să adopte acte delegate prevăzute în directiva respectivă înainte de data aplicării acesteia.
- (3) Articolul 172 din Directiva 2009/138/CE se referă la echivalența regimului de solvabilitate al unei țări terțe sau al unei jurisdicții aplicat activităților de reasigurare ale întreprinderilor care își au sediul central în respectiva țară terță. O determinare pozitivă a echivalenței permite tratarea contractelor de reasigurare încheiate cu întreprinderi care își au sediul central în țara terță respectivă în același mod ca și contractele de reasigurare încheiate cu întreprinderi autorizate în conformitate cu această directivă.
- (4) Articolul 172 alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE prevede determinarea echivalenței temporare pe o anumită durată pentru țările terțe sau jurisdicțiile ale căror regimuri de solvabilitate în materie de reasigurări îndeplinesc anumite criterii. Determinarea echivalenței temporare este valabilă până la 31 decembrie 2020, cu posibilitatea de prelungire pentru o perioadă de maximum un an, astfel cum se prevede la articolul 172 alineatul (5).
- (5) Articolul 227 din Directiva 2009/138/CE se referă la echivalența pentru asigurătorii din țări terțe care fac parte din grupuri având sediul central în Uniune. O determinare pozitivă a echivalenței permite acestor grupuri, atunci când sunt autorizate să utilizeze deducerea și agregarea ca metodă de consolidare pentru raportarea la nivel de grup, să ia în considerare calcularea cerințelor de capital și a capitalului disponibil (fonduri proprii) în temeiul normelor de competență ale țării terțe în cauză, mai degrabă decât în temeiul Directivei 2009/138/CE, în scopul calculării cerințelor de solvabilitate la nivel de grup și a fondurilor proprii eligibile.
- (6) Articolul 227 alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE prevede o determinare a echivalenței provizorii pe o anumită durată pentru țările terțe sau jurisdicțiile ale căror regimuri de solvabilitate în materie de asigurări îndeplinesc anumite criterii. Determinarea echivalenței provizorii este valabilă pentru o perioadă de zece ani, cu posibilitatea de prelungire.
- (7) La evaluarea echivalenței temporare în conformitate cu articolul 172 alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE și a echivalenței provizorii în conformitate cu articolul 227 alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE trebuie să fie luate în considerare o serie de criterii. Aceste criterii includ anumite cerințe comune, în special în ceea ce privește regimul de solvabilitate în vigoare și competențele, resursele și responsabilitățile supraveghetorului. Alte criterii sunt diferite pentru cele două tipuri de echivalență, în special în ceea ce privește convergența către un regim pe deplin echivalent, schimbul de informații cu autoritățile de supraveghere și secretul profesional.

⁽¹⁾ JO L 335, 17.12.2009, p. 1.

- (8) Regimul de solvabilitate japonez este prevăzut în Legea privind activitățile de asigurare și Ordonanța privind activitățile de asigurare, astfel cum a fost modificată ultima dată în 2010. Pentru autorizarea asigurătorilor există un regim cuprinzător de autorizații. Pentru a putea desfășura activitatea de reasigurare în Japonia, este necesară o licență de asigurare generală. Standardele în materie de guvernare, gestionare a riscurilor și publicare sunt stabilite parțial în orientările privind supravegherea elaborate de Agenția pentru servicii financiare a Japoniei (JFSA). Orientările privind supravegherea nu au forță de lege, însă sunt monitorizate îndeaproape de către JFSA, care are competența de a impune măsuri de remediere în cazul în care consideră că acestea sunt necesare.
- (9) În martie 2015, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) a prezentat Comisiei, în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, un aviz privind sistemul de reglementare și de supraveghere a întreprinderilor de asigurare și reasigurare în vigoare în Japonia. Ulterior, EIOPA a acordat, de asemenea, asistență Comisiei și a transmis informații suplimentare cu privire la evaluarea sectorului asigurărilor din Japonia, în temeiul articolului 227 alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE. Comisia și-a întemeiat evaluarea pe informațiile furnizate de EIOPA.
- (10) Japonia dispune de o autoritate de supraveghere independentă în domeniul asigurărilor, JFSA, care are competențele și resursele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin. În 2013, JFSA avea aproximativ 100 de angajați cu normă întreagă, care îndeplineau sarcini de supraveghere în domeniul asigurărilor, un număr de angajați fiind pus la dispoziție de alte departamente ale organizației. Competențele de investigare includ efectuarea de inspecții la fața locului, iar printre sancțiuni se numără ordinele administrative, care pot consta chiar în retragerea licenței și aplicarea de sancțiuni individuale. JFSA poate, de asemenea, să prezinte dosare procurorilor.
- (11) Asigurătorii și reasigurătorii trebuie să transmită rapoarte cuprinzătoare către JFSA, aceasta dispunând de competențe ample de restructurare sau lichidare a asigurătorilor și reasigurătorilor aflați în dificultate, care au fost utilizate efectiv pentru a soluționa cazurile unor asigurători de viață aflați în dificultăți grave în cursul ultimelor decenii.
- (12) JFSA a încheiat o serie de acorduri de cooperare cu alte autorități de supraveghere din întreaga lume. Începând cu 2011, acesta este semnatară a Memorandumului multilateral de înțelegere privind schimburi de informații între autoritățile de supraveghere în domeniul asigurărilor, elaborat de Asociația internațională a organismelor de supraveghere a asigurărilor. JFSA a încheiat o serie de acorduri de cooperare bilaterale sau multilaterale cu alte autorități de supraveghere, inclusiv cu mai multe autorități de supraveghere din Uniune.
- (13) Angajații JFSA fac obiectul unor cerințe stricte privind respectarea secretului profesional. Normele și practicile JFSA protejează în mod adecvat informațiile confidențiale furnizate de autoritățile de supraveghere din străinătate. Toți actualii sau foștii angajați ai JFSA sunt obligați să păstreze confidențialitatea oricăror informații pe care le primesc în cursul exercitării atribuțiilor lor. Divulgarea neautorizată a informațiilor poate conduce la sancțiuni disciplinare, anchete penale și pedepse. Informațiile care au fost primite de la autoritățile de supraveghere din străinătate și care au fost clasificate ca fiind confidențiale sunt tratate în mod corespunzător și vor fi utilizate numai în scopurile stabilite de comun acord cu autoritatea de supraveghere în cauză.
- (14) Atât pentru societățile de asigurări de viață, cât și pentru societățile de asigurări generale, evaluarea activelor se efectuează în conformitate cu principiile contabile general acceptate din Japonia. Majoritatea activelor, însă nu toate, sunt evaluate la valoarea justă. În anumite circumstanțe, unele clase de active (cum ar fi obligațiunile și împrumuturile) sunt evaluate la valoarea lor contabilă. Atunci când activele sunt evaluate la costul istoric, cea mai mare parte a câștigurilor și a pierderilor nerealizate sunt luate în considerare pentru determinarea fondurilor proprii disponibile. Rezervele tehnice ale asigurărilor de viață și ale asigurărilor generale pe termen lung sunt actualizate. Rata de actualizare care urmează a fi utilizată pentru actualizarea rezervelor tehnice este stabilită periodic de JFSA. Începând de la data contractului, rezervele tehnice pot fi reevaluate doar în sensul creșterii (acestea nu sunt niciodată evaluate sub valoarea determinată la data contractului). Prin urmare, nu se ia în considerare evoluția pieței și a altor factori care ar duce la o scădere a rezervelor tehnice (cum ar fi creșterea ratelor dobânzii). Întreprinderile de asigurare au, de asemenea, obligația de a efectua, în fiecare exercițiu fiscal, o analiză a fluxului de numerar viitor din perspectiva caracterului adecvat al rezervelor tehnice și, în cazul în care este necesar, de a acumula rezerve suplimentare.
- (15) Atât pentru societățile de asigurări de viață, cât și pentru cele de asigurări generale, intervenția autorităților de supraveghere poate fi declanșată de trei praguri diferite, definite ca rate diferite ale marjei de solvabilitate (*Solvency Margin Ratios – SRM*), rata marjei de solvabilitate fiind exprimată ca raportul dintre valoarea dublă a fondurilor proprii și cerința de capital denumită „risc total” (*Total Risk*). Indicatorul „risc total” acoperă riscurile de subscriere, riscurile aferente ratei dobânzii și pieței, riscul operațional și riscul de catastrofă. Modelele interne sunt acceptate pentru riscurile de catastrofă și de garanții minime. JFSA are competența de a impune anumite măsuri de remediere, chiar dacă nu a fost depășit pragul maxim de intervenție pentru autoritățile de supraveghere (SRM mai

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

mare de 200 %), de exemplu prin impunerea obligației ca asigurătorii să adopte măsuri în vederea îmbunătățirii rentabilității lor, a riscului de credit, de stabilitate sau de lichiditate. În cazul în care SRM este sub 0 %, JFSA poate ordona suspendarea totală sau parțială a activității.

- (16) Asigurătorii japonezi sunt obligați să își gestioneze riscurile în mod individual și cuprinzător, prin intermediul unui plan de gestionare a riscurilor la nivel de întreprindere. Aceștia trebuie să realizeze, în mod sistematic și cuprinzător, o gestionare adecvată a riscurilor. Acest lucru presupune, printre altele, să se stabilească dacă sunt abordate riscurile relevante, să se verifice obiectivitatea și caracterul adecvat al standardelor de cuantificare și să se analizeze caracterul adecvat al capitalului viitor, ținând seama de aspectele legate de strategiile de afaceri pe termen mediu și lung, cât și de mediul de afaceri. JFSA le impune, de asemenea, asigurătorilor să efectueze o evaluare proprie a riscurilor și a solvabilității și să prezinte rezultatele acesteia Consiliului de administrație.
- (17) Asigurătorii din Japonia sunt obligați prin lege să transmită la JFSA rapoarte de activitate semestriale și anuale. În plus, în fiecare an, asigurătorii au obligația de a întocmi anumite documente explicative și de a le pune la dispoziția publicului, la sediul lor central.
- (18) Regimul de solvabilitate japonez evoluează. În 2010 au fost introduse cerințe de solvabilitate la nivel de grup. De la începutul evaluării echivalenței sistemului de supraveghere japonez în conformitate cu articolul 172 din Directiva 2009/138/CE, efectuate de EIOPA în 2011, Japonia a inițiat reforme care îi vor îmbunătăți regimul de solvabilitate. În 2011, 2012 și 2014 au fost elaborate mai multe rapoarte și au fost efectuate teste pe teren privind întocmirea unui bilanț pe baza evaluărilor economice. Analiza în curs a unor amendamente îndreptățește convingerea că viitoarele evoluții ale regimului de solvabilitate din Japonia vor duce la sporirea convergenței cu Directiva 2009/138/CE.
- (19) În urma acestei evaluări, regimul de solvabilitate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor din Japonia ar trebui să fie considerat ca îndeplinind criteriile de echivalență temporară prevăzute la articolul 172 alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE, și de echivalență provizorie, prevăzute la articolul 227 alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE.
- (20) Perioada de echivalență temporară stabilită prin prezenta decizie trebuie să se încheie la 31 decembrie 2020, în conformitate cu articolul 172 alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE.
- (21) Perioada de echivalență provizorie stabilită prin prezenta decizie ar trebui să fie de zece ani, în conformitate cu articolul 227 alineatul (6) din Directiva 2009/138/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Regimul de solvabilitate în vigoare din Japonia aplicabil activităților de reasigurare ale întreprinderilor care își au sediul în Japonia și care sunt reglementate de Legea privind activitățile de asigurare se consideră a fi temporar echivalent cu regimul prevăzut la titlul I din Directiva 2009/138/CE.

Echivalența temporară menționată la primul paragraf se încheie la 31 decembrie 2020.

Articolul 2

Regimul de solvabilitate în vigoare din Japonia aplicabil activităților de asigurare ale întreprinderilor care își au sediul central în Japonia și care sunt reglementate de Legea privind activitățile de asigurare se consideră a fi, cu titlu provizoriu, echivalent cu regimul prevăzut la titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE.

Echivalența provizorie menționată la primul paragraf se acordă pentru o perioadă de 10 ani, începând cu 1 ianuarie 2016.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 26 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO